226
E 32

401

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

~~41 K 1:105~~
226 E 32.
N.Kr. 756

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Elegantie terminorum.

Dauentria 1504. Iacob. De Breda

KONINKL.
BIBLIOTHEEK
TE 'S HAAGE.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

¶ De elegantijs terminorum ex Laurētio valla et quorundam aliorum ſcd̄m ordinem alphabeti breuiter collectis.

Auarus ꝛ auaricia ſemꝑ in malā ſignificacōem ſumuntur. Et ideo in ſcriptura rep̄hendit̄ auarus
Auid⁹ ꝛ auiditas in bonā ꝑtē ſumunt̄ꝛ hoēſte rei ſunt
Aue ꝛ auete d̄r veniēs ꝛ recedēs Itaqꝫ ſalue d̄r veniēs et recedēs. Et apud ip̄m venientē rn̄dem⁹ Salue. Sꝫ
imperiti veniētes loco ei⁹ dicūt ꝓficiat Et rn̄dēt alij bn̄ veneritis cōtra
elegantiā Sꝫ vale ꝛ valere tm̄ recedētes. ¶ Audio te.i. aurib⁹ accipio
te. Etiam eſt credo tibi. ¶ Audio tibi id eſt tibi obedio
Auſculto te.i. audio te. Auſculto tibi.i. obtempero tibi
Autē ꝛ v̄o ad diſtinguēdas ſn̄ias ponunt̄. Sꝫ hoc intereſt ꝙ v̄o iungitur cū neqꝫ tum. age. ſane Jam em̄ illis p̄cedentib⁹ vt neqꝫ v̄o .iam
vero Aūt iūgitur cū non p̄cedente. vt nō aūt vobis mentior
Auxiliū do. auxiliū fero vtrūqꝫ dicim⁹ V ex opē do nō dicimus ſed
opem fero (rerū inutiliū
Abundantia bonorū eſt aliqd̄ cauſe hn̄s Redundātia v̄o maloꝝ ē ꝛ
Abdicare eſt filium a bonis viuente patre expellere. Exheredare vero eſt poſt mortem. teutonice onteruen
Abrogare eſt aliena auferre vel eſt legē in ꝑtem tollere Derogat̄ v̄o
toti legi Sed arrogare eſt nimiū ꝛ inſolēter ſibi tribuere
Abſtinētia eſt qua qs ſe abſtinet ab alienis nulli iniuriā inferēdo Cōtinētia qua qs cōtinet ſe a ſuis ꝛ eſt reſpcū voluptatū
Accola d̄r qui ad locū habitat ꝛ ꝓpe Jō quicūqꝫ iuxta aquas habitāt
accole dicūtur nec refert an in ſuo an in alieno Sed q̄ in montib⁹ domos vrbeſqꝫ poſitas hn̄t incole dicūtur Qui iuxta mōtes accole ſūt
ideo nō immerito in pſalmo legēdū eſt. Et iacob incola fuit in terra
cham. qꝛ vox greca cōſentit: vt ait Laurēti⁹. Accuſare ē apud iudicē
vel aliū quēpiā crimē obijcere peccaſſe ꝑcare ꝛ oñdere Incuſare ē alterius mores cū q̄rela rep̄hendere. eo ꝙ ab illo iniuria ſis affect⁹ Et nō
eſt accuſare maioris de miori. Nec incuſare ē mioris de maiori
Ad ꝑr iuxta: vt adeſt petrus. Scd̄o cōtra vt ad illum pugno. Tercio
cauſam: vt ad quid veniſti. Quarto circiter vt ſunt ad ſex millia Quīto valde: vt admirandum eſt
Adeo cū adiectiuo ꝑr valde: vt vir adeo bon⁹ Etiā ꝑr intantū. p̄ſertiꝫ
qn̄ ſequit̄ vt quantū: vt ſicut petr⁹ adeo ſtudet vt oēs ſocios excellat
Adulari eſt voce vel geſtu inſeruire. vel fauorē alic⁹ captare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Aſſentari ē inſidioſe ꝛ falſo aliquē laudare. Blādiri ꝓprie ad tactum
pertinet Et ꝑ trāſlatōem ad alios ſenſus· ꝛ qn̄qꝫ ad aīm referꝭ. Item
blādiri ꝛ adulari etiā in mutis aīalibus cadunt: vt in cane patet. aſ-
ſentari vero non
Afficioꝛ afficioꝛ ſignificatōem variant ſcd̄m abltm̄ ſibi adiunctū: vt
afficio te voluptate id eſt tibi voluptatem affero.
Afficio te laudibꝫ. i. te laudo Afficio te ꝓmotōe vl' hōꝛe. i. te ꝓmoueo
vel honoꝛo. Ita afficio inimicos doloꝛe triſticia ꝛc̄. Itē afficioꝛ doloꝛe
id ēdoleo. Afficioꝛ gaudio. i. gaudeo. Afficioꝛ triſticia. i. triſtoꝛ
Alias cōiunctio aduerſatiua. i. alioquin: vt doctus vir ꝛ alias malus
Alias etiā aduerbiū tpis. i. alio tpe. Etiā eſt ſepandi ꝑ aliter
Alter de duobꝫ· Sꝫ ali⁹ de multis a duobꝫ dr̄ in ſcriptura. Alter alte
ri⁹ onera poꝛtate. Alter ꝑ ali⁹ ponitꝭ moꝛe greco. Si ꝟo pl'a ſunt ſꝫ nō
in duas ꝑtes diuiſa. ꝑ alter loquēdū eſt ꝛ nō ꝑ ali⁹: vt duplices ſunt
hoīes· vni boni alteri mali. ꝛ alteri alteros ꝑſequūtꝭ. nō alij alios dr̄
Altilia nō ſolū dr̄ ab ala ſꝫ etiā ab alēdo. etiā poꝛcos ſꝫcat (erit
Allucinare a luce ē nō vana ſomniare. ſꝫ erroꝛe ꝛ caligine aberrare
Amare plus eſt q̄ꝫ diligere. Adamare eſt amatoꝛie amare
Ambitio ambit⁹ ābitioſus in nimia aīmi hōꝛis ꝛ laudis cupiditate
ſunt. nō āt diuitiaꝝ. Nā q̄ ꝑter modū cup. t hōꝛes ꝛ laudē. ābitōſus ē
An cū interrogatōe ꝛ ſine ea vtimur vt dubito an viuat. aut moꝛtu⁹
ſit cōiūctio nō indicatiuo dubitatio datꝭ male nō dubitatiue Scio an
viuat. an ſiue vel moꝛtu⁹ ſit. ſed bn̄ ꝑ aut: vt ſcio aut moꝛtu⁹ ē aut egro
tat. Indicatiuo aūt verbū ſcientie aut opinionis datur
Annicul⁹. i. res vni⁹ āni. Bim⁹ res duoꝝ ānoꝝ Trim⁹ triū. Quadri-
mus q̄ttuoꝛ ānoꝝ: vt vinū eſt anniculū Et frumentū bimū trimum.
De pueris tn̄ magis ꝑ diminutm̄ loq̄mur: vt hic puer bimul⁹ ē. trimu
lus quadrimulus. Sed anniculus eſt diminutiuū ab annus
Aparitoꝛes ſunt qui cameras domos vel templa oꝛnant
Apud ꝑſonā ꝓt ꝛ locū in q̄ ſine motu: vt libꝛi apud me ſunt ꝛ pecunia
apud thezauꝝ. i. in. quare vado apud dn̄m. vel apud domū male dr̄
·Penes ꝟo dn̄m ac poteſtatē ꝓt: vt fides dictoꝝ meoꝝ apud auctoꝛes
eſt. pecunia penes diuites. hoc eſt in illoꝝ auctoꝛitate ꝛ poteſtate
Aſſeuerare eſt inter argumēta ꝛ ꝓbatōes. vim aīm motūqꝫ admiſce
re. quare aſſeueratio magis eſt q̄ꝫ pꝛobatio
Aſſueſcere ꝛ ꝯſueſcere dtō iūguntꝭ. Deſueſcere abltō mediāte ꝑpōne:
vt aſſueſco latitati Deſueſco a barbarie. Deſuet⁹ a latitate. Aſſuefa
cio ꝛ ꝯſuefacio iūguntꝭ accō cū dtō: vt aſſuefacio me boīs moꝛibꝫ. At
oꝛatoꝛiū ē Aſt poeticū ē vt pōne lōga fiat. Auctionari ē publice ī foro
que ad ſupellectilē ſpectāt vēdere Vn̄ auctio ē talis ī publico vēditio.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Bellū eſt tum ipſa pugna tum etiaȝ totū tempus quo in militie ſumus. quam illitterati guerrā vocāt. qđ barbaꝝ eſt. Prelium vero ꝛ certamē eſt ꝛ ipſe armoꝝ cōflictus certamē etiā verboꝝ eſt.
Bibere neceſſitatis eſt. Potare ſuperfluitatis
Biduo triduo. quatriduo ꝛ nō vltra
Bifariam trifariā. quadrifariā. omnifariā. ꝛ nō vltra dicitur
Bimode. trimode. diuerſimode. omnimode. nō dicunt᷑. ſed bifariam diuerſo modo
Binoctio. trinoctio. quadrinoctio ꝛ nō vltra dicitur
Bipertito Tripertito Quadriptito ꝛ nō vltra dicit᷑.
Bipes qui duos pedes habet. Sed bipedalis eſt qui longitudinem habet duorum pedum
Cauere cū iungit᷑ accō eſt vitare: vt vitiū caueo. Cū vo ablr̄o ſignificat puidere. vt lege cautum eſt ꝛ mediante ꝑpoſitione. vt ab hoſte cauendum eſt
Calūniari ꝛ cauillare nō differūt ſignificāt falſa crimina intēdere ſeu per fraudē mēdacij ꝛ vincēdi cauſa in litib⁹ alios vexare. Jn calūnia io eſt fraus et dolus
Capitium p i ꝛ nō v in ſecūda ſyllaba eſt tegimen capitis
Catalog⁹ ſermo vl' ſcriptura eſt numeꝝ vel ordinē reꝝ demōſtrās
Catuli licet a canib⁹ dici videatur. tamē etiā ſignificāt feraꝝ ſerpentumqꝫ filios. Pulli pecudis ſunt fetus auiū ſiue piſciū. Hinnuli ceruorum. leporum ꝛ ſimilium
Ceu pro vt capitur. imperite ponitur pro ſiue
Certe affirmat et e in o mutat. Cū ſcio ꝛ ſil'ib⁹ verbis iūgit᷑. vt certo ſiue manifeſto ſcio p manifeſte: Aperto p apte. liqdo p liqde. tuto p tute. Capit᷑ etiā p ſaltē. vt ſi nō licet tāgere. certo videre licet
Crepit⁹ ſonus ē violētus ex impulſu reſultās. Sȝ ſtrepit⁹ fit ex corporū tactu. vt pedū manuūqꝫ ſiue reꝝ colliſione. Fremitus immodicus ſtrepitus dr̄. vt fluctuū maris vel hominis excandeſcentis. Fragor arborum. Stridor eſt acrior ꝛ quaſi ſibilans colliſio
Circa eſt iuxta. Circum vero vndiqꝫ
Circiter nō ſolū dcōni tpis ꝑponit᷑ vt circiter kalēdas. Sȝ etiā dcōni numeꝝ ſignificanti vt debes mihi circiter duos ducatos. Imperiti vero p circiter circa ponūt. vt eſt circa horā primā. Cis ꝛ citra iuxta ſignificāt. ſed de iſto pte Cis ꝑponit᷑ ꝓprijs noib⁹ fluuioꝝ ꝛ montium. vt cis rhenum. cis alpes. Citra vero alijs. vt citra templū. Citra etiam pro ſine ponit᷑. vt nobilis eſt citra ꝟtutem nemo
Cōmendo te dn̄o hoc ē cōmitto Sȝ cōmendo te ad dn̄m. i. te laudo
Recōmendo te. lr̄e recōmendaticie. barbara ſunt. q2 re abūdat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Cōmentarium elegantiſſimi. Cōmentum iunioris dicūt.
Comes eſt ꝙ alterius ductū ſequiť Sed comis ē benignus ꝛ facilis ꝙ
alijs non grauate inſeruit
Collega in officio eſt. Conſors vero in premio
Cōmodamus que eadē reſtituimus: vt libros veſtes
Mutuamus que nō eadē reſtituūtur: vt pecunia
Cōmuniter ita loqmur id barbaꝝ eſt. Sꝫ ſimul piter. vł. cōiunctum.
Compenſare ſed nō recōpenſare dicitur
Compos animi mētis ſanitatis. i. illa habeo Cōpos āt voti optati.
victoris. i. oꝑa mea atqꝫ labore obtinui vel obtineo
Cōiecto ꝛ cōiecturam facio idem ſunt
Coniuncte nō cōiunctim dicendum eſt
Cōuenit hoc mihi tecū. i. cōſtat ꝛ cōtrouerſia caret
Cōuenit hoc mihi id eſt decens ꝛ cōueniens eſt
Cōuentus religioſoꝝ ꝓ illoꝝ habitaculo male dr, ſed ꝓ aliquoꝝ con/
gregatōe capiť: vt frequēs hoim cōuentus
Cōciliamus nobis alicꝰ amorē laudē. famā honores ꝛ ſilia i. ꝯparamus
Cōciliant noui ꝛ ꝓprie īferiores ſupioribꝫ Recōciliant vo antiqui
Cōfidens in malam ſignificatōem capiť: vt audax cōfidens. Interdū
in bonum capitur: vt cōfidens cōſtans ꝛ grauis

¶ Cōſanguinitatis nomina

Auus eſt pater mei patris ꝛ matris
Proauus eſt pater aui paterni vel materni
Auūculus eſt frater patris ꝛ matris mee
Amita eſt ſoror patris. Matertera matris ſoror
Uitricus eſt matris vir. filijs ex alio viro natis
Nouerca eſt patris vxor. liberis ex alia vxore natis
Priuignus ſtiefſoen. Priuigna ſtiefdochter
Cōſobrinus ſororis mee filius. Gener eſt vir filie
Glos eſt fratris tui vxor. Nurus vxor filij
Nepos ē luxurioſus. Etiā natus eſt ex filio vel filia. Uſurpant licet
inepte pro filio fratris aut ſororis
Socer eſt pater viri vel vxoris. Socrus eſt eoꝝ mater
Cōſularis dr qui cōſulatū ꝛ magiſtratū geſſit: vt pater meus ē vnus
cōſulariū eyn van der wet of raetzman
Cōſulo te. i. cōſiliū peto abs te. Cōſulo tibi. i. do cōſilium
Conſulūt iudices frequētius dr cōſultāt vel deliberāt
Cōſultus ē prudēs ꝛ ſciens a quo cōſilium eſt petendū
Cōſultor capiť tam ꝓ eo ꝙ petit cōſiliū. ꝙꝫ pro eo ꝙ dat illud
Cōtra e cōtrario, e cōuerſo e regione latine diūr Sꝫ ecōtra barbarū eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Contrarior nō dr.ſed aduerſor ſiue cōtrarius ſum
Cōtentor ergo barbarū eſt.latinū vero cōtentus ſum
Copia libri vel lrārū male dr. Bene vero exemplar vel exemplariū
Copia cū prātem ſignificat.vt facio tibi mei videndi copiā. Etiā fit
Copia abundantiā vt copia annone. In plurali vero z quandoqȝ in ſingula
ri denotat abundantiam militum
Cordetenus z mentetenus imperiti dicūt. Periti vero memoria te-
neo.memoriter pronuncio
Correſpōdeo nō dr.ſed reſpondeo ſine con
Cum ppoſitio pponi debet dictioni comitē ſignificāti.vt cum bonis
ambula. Dictioni ſignificanti inſtrumentum nō iungitur. Male em̄
dicitur cum oculis vidi.cum baculo percuſſi
Cum z tum ſibi reſpondent vbum indicatiui fere ſemp poſtulant Et
cum iūgitur illi quod minus eſt. Tum vero illi quod maius. Idēnqȝ
ſuppoſitū petunt.vt petrus cū doctus tum bonus eſt. Male dr petrus
cum doctus eſt tum ei ſtudendum eſt
Quintilianus. Quod cū oībus confitendū eſt.tum nobis pcipue qui
rōnem dicēdi a bono viro nō ſepamus.i.oībȝ multū mihi vero maxime
Cicero de amicicia. Cū ſepe multa tum nemini domi. Idem. digna
mihi res cum omni cognitione.tum noſtra familiaritate viſa eſt. Sȝ
cumȝ pro qȝuis nō indicatiuū.ſed cōiunctiuū.z nō tum ſed tn̄ poſt ſe re
quirit. Cicero.ſatis ne cōſtanter facere videamur qui cum pcipi nihil
poſſe dicamus.tum z alijs de rebȝ diſſerere ſileamus
Cunctus a qſqȝ differt.qr poſitiuo z interdū cōpatiuo iungit.vt cun-
cti boni.cuncti meliores. Sed qſqȝ ſuplatm̄ poſtulat.vt ſupra patuit
vt optim9 qſqȝ.nō bonus qſqȝ. Item cūcti ſt oēs.ſed cōiunctos z con-
gregatos. Oēs vero etiā ſi in diuerſis locis ſint
Curioſus a nimia z pueria cura dr. Ideo in malā pcat oēm capit.
Curuū a ſupiori. Cōuexū ab inferiori pte dr
 E ppō cōpoſita in cō pōne qnqȝ auget.vt depmo qnqȝ puat.vt
 demens. Interdū ſt deorſum vt deſcēdo Capit etiā p valde.vt
deamo Etiā redūdat vt de mortu9 Qnqȝ mutat ſtatū vt derideo
Deitas a recētibȝ grāmaticis vſurpat Ab elegātiſſimis vero diuitas dr
Deuenimus ab altiori ad humiliora.ſȝ ediuerſo Peruenim9 ad alti-
ora vt puenimus in montē.ad diuitias
Debeo ſepe redūdat imperite.vt magiſter pcepit vt debeam ſtudere
inepte dr.ſed vt ſtudeam dicendū eſt
Dedo eſt ad ppetuū z hoſtibȝ ſe dare. Inn Dediticij qui deſperantes
ſeſe z ſua hoſtibus tradunt.vel qui illorum timore altiori.et potentio
ri ſe committunt.

Defacili inepte dicitur. ſed facile
Defectus male ponit᷑ ꝓ culpa. vt cum dꝛ defectu medicoꝝ multi peri
erūt ꝓ culpa medicoꝝ. Nam is defectu id ē caret a medicoꝝ perit cui
medicus preſto nō eſt. Ita quoqꝫ male dicitur
Deus parcat tibi tuos defectus. ſed tuas culpas dicendū eſt
Demū cū is ca[illegible] vel ita iunctū. ſ̄t ſolū vt ea demū tibi cura ē. vt mi/
bi in domū ſatiſfacias. Denuo ſ̄t de integro ⁊ nō iterū
Dietim barbare dicitur. latine ꝟo quotidie vel in ſingulos dies
Difficile ⁊ difficulter dꝛ. nō autē difficiliter
Dimidiatꝰ eſt q̄ in ꝑtes duas diuiſus ē. Dimidiꝰ ꝟo vel dimidiū ē ps
dimidia illius dimidiati. Ideo nō bn̄ dꝛ dimidiū libꝝ legi. dimidiaꝫ
miſſam audiui. ſed dimidiatū vel dimidiatā
Diſertus eſt q̄ ipſe ſatis dilucide apud mediocres hoīes dicere. Elo
quēs ꝟo qui p̄t augere vel ornare que vult
Diſcere eſt vt intelligas. Ediſcere vt memoriter cōplectaris
Dediſcere vero quod didiciſti obliuiſci
Diſcretio ꝓ ſapiētia inepte dꝛ. ſed latine ꝓ diſtinctione
Diſturbiū barbaꝝ eſt. latinū vero impedimentū
Do tibi lrās tāqꝫ tabellario vel nūcio. Do ad te lrās ſcꝫ ad te ꝑferen
das. Aliquādo ſimul iungūtur. vt dedi petro ad te lrās meas
Item dabis mihi penas. hoc eſt tu ſuſtinebis penas
Doceo talē libꝝ imperite dꝛ. Nā nō docet᷑ liber ſed legitur
Diſcipulus vero docetur vel res ipſa.
Docilis eſt qui facile docetur
Docibile qđ facile diſcit᷑ ꝓ quo vſitatius ꝑceptibile dꝛ
Doctus eſt qui rōnem tm̄ nouit. Peritus qui experientia doctus eſt.
et cū experientia conſuetudinem habet
Domus duos hꝫ gtōs. vnū ſecūde. vt domi q̄ ſ̄t locū in quo ſtat do/
mus. Et ille caret ſepe rectore. vt pater ē domi ⁊ ꝟo domus Aliꝰ gtūs
eſt quarte. vt domus q̄ ſ̄t ipm̄ totuꝫ corpus ceu edificiū. vt edificauit
pater meus partē domus ⁊ nō domi
Dono tibi munus id ē do. Dono te munere. beghyfrighen. q nqꝫ grā
premij. quādoqꝫ grā beniuolētie. vt dij immortales quibꝰ ⁊ quantis
me donatis gaudijs. Ita dicitur. dono tibi libertatem ⁊ dono te liber
tate ⁊ poſſeſſionibus multis
Dudū ⁊ iādudū de paruo tꝑe dicūtur. ⁊ paulo añ ſ̄cant. Et improbo
ponunt᷑ diē trāſcēdere. Jō inepte dꝛ. Jamdudū a ſtudio vaco. ſꝫ iam/
pridē. dudū ad me ſcripſit. ſꝫ nuꝑ dicendū. Itē pridē ⁊ iampridēꝫ vel
nuꝑ de menſe vel menſibꝰ de anno vel annis dicūtur. Sed iā olim. iā
diu de multo lōgiori tꝑe. Hinc eſt q̄ laurētius reprobat Macrobiū

dicentē. Jamdudū inq̄t hec quero ab Ariſtotile. e ꝓpoſita eſt ⁊ ſoluta cū dicere debuiſſet. Jampridem aūt potius Jamolim. De iſtis videatur etiā in iamolim ⁊ iamdudum

Durare cōuenit rebus malis perferēdis Uirgilius. Durate ⁊ voſmet rebus ſeruate ſecundis

Uadere eſt per difficultates ad aliquid peruenire

Ecce iungitᷣ in ꝓſa nt͞o. vt Ecce homo. Sed in verſu iungitur accuſatiuo. vt ecce duas aras.

Efflagito eſt vehemēter ⁊ plus q̄ꝫ poſtulare. vt fac hoc efflagito

Elapſis diebꝫ feci hoc barbaꝝ ē. latinū ṽbo exactis ſupioꝛibꝫ diebꝫ

Eminus ẽt elonginquo. vt lapidibꝫ eminus pugnamus

Cominus ẽt a ꝓpe. vt gladio cominus pugnamus

Eque atqꝫ illum amo hoc eſt pariter ſicut illū te amo

Et p̄ter generalē ſignificatōem ſepe capitᷣ expoſitiue vt nix cādida et alba eſt. Nōnunq̄ꝫ pro nam capitᷣ. vt audiuiſti ⁊ fama fuit. pro etiā capitur. vt ieſus natus de maria ⁊ ipſa ṽgine

Et ſepe duplicatᷣ venuſtiꝰ in rebꝫ diuerſis vt te mirantᷣ ⁊ ciues ⁊ hoſtes

Aereū eſt qꝺ totum ex ere ē Aeratum vero qꝺ in parte

Ergo ⁊ igitᷣ adhibentᷣ breuioꝛibꝫ cōcluſionibꝫ

Quare. quāobrem. quapropter maioꝛibꝫ cōcluſionibꝫ

Aeſtimo ꝑtinet ad preciū ⁊ eſt cōſiderare ⁊ taxare. Et dꝛ ab es ⁊ thime grece quod eſt preciū latine

Exiſtimo āt eſt opinoꝛ. iudico. Et ꝑus ē eſtimare. deiñ exiſtimare

Etſi. q̄ꝫq̄ꝫ. tametſi in ꝑncipio exoꝛdioꝝ ⁊ oꝛōnū indicatiuo ṽbo iūgi debent. Raro alijs modis niſi in alijs clauſulis. Cicero. Etſi negocijs ſecularibꝫ vix ſatis ſuppeditare poſſumus. Ex cōpoſita. intentiua ē vt expleo Extra ſignificat vt excludo

Ad ſiue pro ſignificat vt ex dignitate. vſu vtilitate

Exanimatus. i. timēs ⁊ ꝑturbatus. Exanimis moꝛtuus eſt

Exemplū eſt incoꝛꝑale. ⁊ ipſo res quā imitamur aut deuitamus

Exemplū vero coꝛꝑale eſt ex quo ſile facimus Raro alterū ꝓ altero ponitᷣ. Exemplariū pro exemplar q̄nq̄ꝫ legitur

Exercitiū iunioꝛes aiūt. Exercitatio vero latiniſſimi

Excubie diurne ſunt ⁊ nocturne. Uirgiliꝰ tantūmodo nocturne

Extempoꝛe eſt ex improuiſo ⁊ īmediate vel extēpoꝛis cōditione

Fauſtū. i. pſpeꝝ a fauēdo Infauſtū ē impꝛopiciū infoꝛtunatū

Faber dꝛ nō ſolū metalloꝝ vt vulgus credit. nec lignoꝝ tm̄. ſed oīm etiam vtentiū malleo ad edificiū. Et ideo cū adiūcto dicendum eſt faber lignarius. faber argentarius

Facies a natura eſt, ⁊ ad coꝛpus refertur. Jn̄ ſuꝑficies. Sed vultus a

voluntate eſt et ad eam refertur
Faciliter barbarum. latinum vero facile
Facin⁹ eſt factum. ꝛ in malam ſignificationem ſumitur. ꝛ in bonam ſe
cundū adiectiuū ſibi adiunctum
Factio eſt maloꝝ cōſenſus ꝛ cōſpiratio ꝛ ciuiū diuiſio. Jn̄ factioſi ſunt
i dem diuiſionē ꝑ fas aut nefas facientes. Seditio ꝟo cū res ad manū
vocatur cū populo ſecū diſcordāte a ſeorſum dicta
Fateri eſt coacte. Profiteri ꝟo ſponte. Jn̄ ꝓfeſſor ꝛ ꝓfeſſio
Flagrās ꝑ l ſꝫ incēdio ardēs flatu vł flāma Sꝫ fragrās ꝑ r odorē ſꝫ
Fenero tibi. i. pecuniā ad vſurā tibi do
Feneror abs te eſt pecuniam ad vſuram a te recipio
Fero ꝛ perfero lrās dicimus. nō aūt affero
Feſtus a um. ad feſtū ꝑtinet. vt eſt dies feſt⁹ Sꝫ feſtiu⁹ a um ad res ali
as ꝑtinet. vt feſtiua orō id eſt iocūda ꝛ lepida
Feſtiuum caput id eſt lepidum
Flere eſt cū lachrymis. Gemere ē pectore dolere. Plorare ē voce flebi
li ꝛ effuſa dolorē ſuū apire. Plāgere eſt mēbroꝝ ꝑcuſſione ſeu dolore
affligere. Eiulare eſt voce ſublata flere qđ magis mulierum eſt. Vo/
ciferari eſt voce effrenata. nō ſolū dolorē. ſed indignatōem oſtendere
Lamētari ē voce q̄rula triſtiq₃ orōe ſuā cladē teſtari Luct⁹ eſt dolor q̄
ipſo vultu ꝛ aſpcū exteri⁹ ſignificaꝛ. q̄nq₃ capiꝛ ꝓ lugubri habitu
Frequens locus vbi multi habitāt. vt oppidum. aut multi diuerſanꝛ.
vt forū platea. Dicitur etiā de re aīata vt miles eſt frequens id eſt cre/
ber ꝛ aſſiduus populus eſt frequens. ſcholaſtici ſunt frequentes id eſt
numeroſi et multi
Fretus ſum. i. cōfiſus ſum. nō capiꝛ ꝓ vſus ſum
Fio habet cōpoſita. vt caleſio frigeſio. que in vſu nō ſunt apud doctos
ſed loco coꝝ caleſco frigeſco. Pleraq₃ tn̄ ſunt in vſu vt madeſio pate/
fio. Que aūt in ſco terminātur ſignificant paſſionem intrinſecus cau
ſatam Sed que in fio ſignificant paſſionem extrinſecus illatam. vt ca
leſco ab intra. caleſio ab extra
Fiendus a um non đr. Sed faciendus a um
Fidem habeo tibi id eſt tuis verbis credo. Jnde fideiuſſor. Sed do fi
dem eſt aliquid ſancte ꝓmitto. Perfidus eſt qui fidem datam viola/
uit. Jnfidus vero cui non eſt fidendum. Supra vel vltra fidē eſt pluſ
q̄₃ credi poteſt
Forem res ret ſꝫ idem qđ eſſem eſſes eſſet. Sꝫ fore ſꝫ nō ſolū eſſe ſꝫ fu
turꝝ eſſe. Et ideo nō pōt iungi ꝑticipio futuri tempis vt nō debet dici.
Scio petꝝ fore lecturꝝ qꝛ eſt nugatio. Si addaꝛ ꝑticipio in dus hoc
aūt trāſit in vim nōis aut eſt nugatio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Ratiarū actio ꝓprie ꝛ eleganter dicit̃. Et iungitur cum ago cuꝫ habeo et refero

Grās ago ṽbo. Grās habeo aīo. refero grās eſt facto. vel reddo grās

Caueas ne dixeris regratioꝛ vobis qꝛ barbaꝝ eſt

Grates poeticum eſt. raro oꝛatoꝛiū. Redire in gratiā eſt reconciliari etiam cum inanimatis

Gratificari ꝓprie eſt cōferre. vt deus gratificat̃ hoībus

Gratum facio eſt obſequoꝛ ꝛ inſeruio

Gratulari eſt verbo teſtari te gaudere de bona foꝛtuna aut felicitate. aut ꝓmotione alterius. Etiā gratulari qñq₃ dicimus ꝓ eo qđ eſt gratias agere: ſed fere nō niſi dijs immoꝛtalibꝫ

Gratari in eadē ſignificatōe accipit̃. ſed poeticū eſt

Genera qñq₃ ſpēs nominant̃. vt quot ſunt arboꝝ genera

Glorioſus capit̃ in bonā partem. vt glorioſus martyꝛ. Et in malā: vt glorioſus hō vt miles. Cetera in oſus fere ſemꝑ in malā ſignificatōeꝫ capiūtur. vt cerebroſus. vinoſus. capitoſus. famoſus ꝛc Jdeo male dꝛ famoſo aut famoſiſſimo collegio vel domino. Sed famatiſſimo domino vel collegio dicendū eſt

Gnatus. i. filius. Gnata id eſt filia poeticū eſt

Aud ſecus ſentio. i. nō aliter Et ponit̃ ſepenumero in eadē orō/ne cōtinuo. vt haud ꝓ nō. ꝛ ſec⁹ ꝓ aliter Ponunt̃ interdū cū atq₃. vt haud ſecus ſentio atq₃ tu. q₃ tu. haud q₃q₃ id eſt nō

Habeo beniuolētiā ad te nō dꝛ Sꝫ gero beniuolētiā in te vel erga te.

Habeo tibi grās. nō regratioꝛ tibi dicendū eſt

Habeo polliceri vel pollicendū. Habeo audire vel audiendū ab ele/gantiſſimis dꝛ ꝓ pollicendū vel audiendū eſt mihi

Hei dtō iūgitur vel accō. vt hei mihi hei miſeriā

Heu ntō ꝛ accō iūgit̃. nō dtō. vt heu priſca fides

Heu me miſeꝝ. heuheu nullū caſum reg. t

Hereſis ꝛ ſecta nihil drñt. niſi ꝙ alteꝝ grecū alteꝝ latinū

Hic in plurali vnico. i. ꝛ e ſcribit̃. vt hi ꝛ his Jta he ꝛ is Sed is ī du/plo ſcribet̃. vt ij vel ijs. ꝛ ee femine

Hiſcere capit̃ ꝓ loq̇. aut os ad loquendū apire vt q̇d habes qđ hiſce/re audeas. Dehiſcere ē deoꝛſum peſſumq₃ apire. vt terra dehiſcit.

Hoſpitiū nō ē vt iperiti dicūt taberna vł diuſoꝛiū ſꝫ ē ius amicicie ꝙ inter hoſpites ħ ē amicos ꝛ extraneos ē Jn̄ hoſpitalis hoſpitalitas

Humanitas nō ſolū beniuolētiā ꝛ comitatē latini dicēdā putauerūt ſꝫ etiā ſtudioꝝ artiūq₃ appetitū Jn̄ humanitatis artes dicte ſunt

Humidū qđ intra extraq₃ humectatā eſt vt ſpōgea, humidū ṽo extri/ſecus tantum, vt ſigillum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Humile preter ſignificatōem cōmunem qđ eſt deuotum, etiam vile et abiectū ſr vt iſte eſt de humili genere

Iam elegāter vſurpat̄ quaſi ꝓ tūc. vt ſi hec ſtudueris ꝑcepta, iaȝ elegās eris. Item capitur iam ꝓ interea cum vero iūctum. vt iā vero id eſt interea. Item capitur ꝓ nūc nūc cum geminat̄. vt iamiam latinus es. Sed notandum qđ ſequitur

Iamolim ⁊ olim iam. Diu ⁊ iamdiu. idem ſignificare videtur. id eſt iam a longo tempore. Olim etiam pro futuro apud poetas capitur. Etiam pro aliquando. Nōnunq̄ȝ pro iamdudum Diu vero aliud nihil ſignificat q̄ȝ per longum tempus. vt diu nauigaui. diu eq̄taui. nō aūt diu receſſi. vel diu equū aſcendi. ſed nuꝑ receſſi. aut dudū receſſi. vel equū aſcēdi. Cauendū eſt ne verba que momētaneam actionē ſignificāt. his aduerbijs iam diu ⁊ diu. iam olim ⁊ olim applicētur quare nō recte dr̄. iam diu publicaui opus hoc. iamdiu vxorē duxi. ſed iā pridem vel iamdudū. q̄ dicūtur de re vl' actione immorāte. licet recte dicat̄. iamdiu eſt opus publicatū. qꝛ hoc ſignificat̄ cōtinuatio tempis quo opus publicatū eſt Hinc eſt ꝙ nō bn̄ dr̄ iamdiu ſonuit tuba. iādiu mortuus ē ſed tuba dudū ⁊ iamdudū ſonuit ⁊ dudū mortuus eſt

Iamdudū ⁊ iamolim. iampridē. iam inde ſic dr̄nt a ſuis ſimplicibꝫ. videlicet. dudū. olim. ꝑdem. ꝙ in compoſitis his cōtinuatio ſignificat̄ in ſimplicibꝫ vero nō. Item nuꝑ. dudū ſeu pridem dicūtur de re vl' actione q̄ nō reſiſtit ſed ſtatim trāſit. Iamdudū ⁊ iampridem de re ſiue actione que inſiſtit ⁊ immorat̄. Et ergo illa ſuꝑiora verbū ꝑteriti temporis poſtulāt. Hec poſteriora frequētius pn̄s licet qn̄q; ꝑteritū. vt dudum intraui nauem. Sed iamdudū te expecto id eſt hora vel ſemihora. vel due hore ſunt aut tres. aut ad multū quattuor ex quo intraui. ⁊ quo te expecto Itē nuꝑ ex ſicilia redij. longū tꝑs ſignificat ⁊ actum nō immorantē Sed iampridē ex vrbe abſum. vt iampridem ex vrbe redij id eſt ſuꝑioribꝫ diebꝫ vel menſibꝫ ex vrbe redij. Etiā multi dies ſunt vel multi menſes ex quo abſum ex vrbe. Et ſignificat̄ hic cōtinuatio temporis. illic minime. Hic ſignificat̄ cū ꝑſenti mora illic momentū applicationis. Item iamdudum ⁊ iampridem aliquādo ꝓ continuo apud poetas capiūtur. Virgilius Iamdudū ſumite penas. Therētius Iamdudū te amat

Ientari Iñ ientaculū eſt prandiū comedere quo ieiuniū ſoluitur

Iuuenta etas eſt ſed iuuētus ipſi iuuenes ſunt

Idem quādoq; capit̄ pro etiam. vt beneficētia quā eandem liberalitatem vocamus hoc eſt quam etiam

Is ea id cōiunctionem recipit. Idem vera non. vt veſtis pauca ⁊ ea detrita aut eadem detrita ſine cōiunctione

Ignis pꝛopꝛie abltūm facit per i.ſed poetice per e
Impartio tibi bona mea.vel impartio te bonis meis id eſt diſtribuo
vel cōmunico tibi bona mea
Impꝛegno ⁊ impꝛegnata barbarū eſt.latinū vero pꝛegnans
In pꝛepoſitio cōpoſita ſt valde:vt increpuit.Capitur pꝛo nō:vt iniu
ſtus.pꝛo inter:vt benedicta in mulierib9.pꝛo ꝯtra:vt vadit in hoſtes
quandoqꝫ redundat:vt incanus homo.
In ⁊ ad indifferenter ponūtur ſic.Eo vado.confero me pꝛoficiſcoꝛ ad
vel in villam.Et in ſimilibus ſimiliter
Ineo rōnem Ineo fedus.pacem.ſocietatem.bellum.viam. quaſi ca/
peſſo atqꝫ ingredioꝛ.qđ niſi in re graui dici ſolet.Ideo nō ꝓpꝛie dicit̄.
Ineo pꝛandiū.Iuimus grām nō aūt amoꝛē id ē in grām imus grām
cōparamus.Sed magis ꝓpꝛie eſt fauoꝛē ꝙ̄ amoꝛē compare
Inelaboꝛatū dr̄ qđ artificio nō ſatis excultū eſt ⁊ vitio dari ſolet
Illaboꝛatū vero qđ ſine laboꝛe factū videt̄.qđ laudi tribuitur
Iniens etas adoleſcentiam ſignificat:vt te ab ineunte etate nō ſecus
ac fratrem charum habeo
Iniuriat̄ mihi barbaꝝ ē.latinū ꝟo iniuri9 ē mihi ſiue iiuria me afficit
Inimici ſic differūt ab hoſtib9.ꝙ inimici dicunt̄ qui ꝓuatim inter ſe o
diū exercēt vt ciues. Hoſtes vero ſunt quib9 bellū publice eſt
Inuebo nō dr̄.ſed inuehoꝛ deponentaliter
Innuere eſt facie ſignificare.Annuere autem volūtate.
Inuidentia eſt inuidentis
Inuidia illius cui inuidetur
Incola dicitur qui in aliena regione habitat
Inquilinus dicitur ab in et colo qui moꝛatur in alieno pꝛopꝛie tamē
conducto ſiue in vꝛbe ſiue rure. Catilina vocauit Ciceronem inquili/
num in eum inuehens.
Incumbere ſignificat conatuꝫ ⁊ diligentiā ſiue mēte ſiue coꝛpe alicui
adhibere. Si ad mentē referat̄.iūgitur dtō vel accō mediāte ꝑpoſitio
ne in vel ad:vt ego incumbo ſtudijs.in ſtudia.vel ad ſtudia. Si ad
coꝛpus ſic dtō tm̄ iungit̄:vt operi mechanico incumbo
Indiem ⁊ indies ſic differunt.Indiem viuere eſt ad tempus tantum
viuere nihil de craſtino cogitare. Saluſtius. Panem in diem merca
ri.quaſi dicat.pꝛeſentis diei habere panem.⁊ nihil cogitare de craſti/
no.Ita quoqꝫ volucres pꝛeſentis modo cibi memoꝛes indiem viuūt.
Sed indies eſt quotidie.vel in dies ſingulos.⁊ pꝛopꝛie cum quodaꝫ
incremento.Ideoqꝫ cum comparatiuo frequenter iungitur:vt indies
doctius loquoꝛ indies paucioꝛes ad me ſcribis litteras.Amicicia no
ſtra indies fit maioꝛ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Inhorā ꝛ inhoras eandē habēt dr̄ñam quā indiem ꝛ indies. Cicero·
Hec que in horā viuūt. nō mō de fortunis ꝛ bonis ciuiū. ſed ne de vti
litate ſua cogitauerūt. Virgiliꝰ Gallo cuiꝰ amor tm̄ mihi creſcit in ho
ras. quantū vere nouo viridis ſe ſubijcit alnus
Indoles eſt future ꝟtutis ſignificatio. nō in pueris adoleſcētibꝰ tātū.
ſed in viris etiā. ꝛ p̄ſentis quidem ꝟtutis generoſitatem animi quan
dam interdum ſignificat. Quandoq3 in malam ꝑtem capitur ꝛ eſt futu
ri vitij ſignificatio. Transfertur ad inanimata: vt ſemina ad ſeruādā
indolem valent
Indulgeo nō eſt parco: vt vulgꝰ ait. ſed ē molliter ꝛ delicate concedere
tribuere ꝛ ꝑmittere: vt indulgere gule noli. Jn̄ veīt Indulgētia ē deli-
cata ꝛ mollis cōceſſio tributio obſequiūq3 delicatū. Aliqui tn̄ ꝓ venia
et remiſſione culpe ſumūt: vt in bullis papalibꝰ habetur
Induſtrioſus non dr̄. ſed induſtrius
Infenſus eſt vehemēter iratus odium gerens
Infeſtus eſt valde moleſte. atq3 in aduerſum vadens
Infeſtare eſt in curſibꝰ crebris moleſtiam dare ſeu facere
Inficias eo id eſt nego. Et habet tm̄ accm̄ pluralē ab inficior id eſt ne
go. Et iungitur ſemper eo
Inficiator qui negat ſe vel debere qđ actor petit. vel cōmiſiſſe qđ ac-
cuſator obijcit. Jn̄ inficiari id eſt negare
Infinitiuus ne cū accū ꝛ cū ne ſiue altero ꝟbo iuncto petit ſubintellectio
nē. vere ne ita eſt. vel oportet ne: vt me ne ſic laceſſitū deſiſtere. Virgili
us Me ne incepto deſiſtere victā id eſt oportet ne
Infra ſt cōtiguitatem loci cū locato: vt lapis infra muꝝ eſt. Etiā nō
cōtiguitatē: vt infra tectū ſum. ad dignitatis cōtemptū refertur: vt doc-
tus infra indoctū eſt· qđ infra honoꝝ dignitatē eſt
Intra vero circūclusum locū ſt. ſed nō cū locato cōtiguū: vt intra vr-
bis muros ſum. Etiam ꝑponitur dictioni ſignificāti tps vel numerum:
vt intra ianuarium ad te veniam. vel intra duos menſes vbi infra ꝓ
intra barbare ꝛ nō latine dicitur
In manibꝰ vel in manu eſt. p̄ter generalem ſuam ſignificatōem in po
teſtate ſua eſſe ſignificat
In medium ponitur deliberatio id ē in cōmune
In mentem venire ſt nō ſolū cogitare vel intelligere. ſed etiā remiſci.
Et cū dr̄ huiꝰ rei mihi in mentē venit gtūs pro ntō ponitur
In primis inter primos ſt vel cū primis
In paucis inter paucos. ꝛ poſitiuo nō ſuplatiuo iungitur
Inſignis in bonā malamq3 partem capi poteſt
Inſimulare eſt crimē ingerere vel imponere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

In ſingulos annos ⁊ quotānis idē ſunt. Dicimus tū in ſingulos mē
ſes. in ſingulos dies. nō aūt quot mēſib9. quot dieb9
Inſtaurata dicunt edificia repata ad antiquā ſimilitudinē facta Re
ſtaurata proprie tercio reparata
Inſtar ſine ꝑpōne ad ponendū eſt. ſed tū per ad exponendū: vt hoc in
ſtar illius factū eſt. i. ad illi9 modū. Et ſit potius ad equipatōnem vel
menſurā. aut modū q̄ȝ ad ſimilitudinem. Et ſi ſimilitudo faciēda eſt.
nō ꝑ inſtar. ſed ꝑ alia eſt loquendū. Nō eñ dicendum eſt Inſtar ſalo
monis loq̄ris. ſed ad ſimilitudinē vel in modū vel tanq̄ȝ ſalomō. Ita
nō debet dici inſtar pris loq̄ris. inſtar lāguidi ſedes ſȝ ad ſil'itudinem
Inſtituta ſunt boni mores cōſilio ⁊ rōne ſumpti: vt de bonoꝝ inſtitu/
tis loquor. Sed inſtitutōes ſunt quib9 inſtituimur ⁊ docemur: vt li/
bri Quintiliani de oratoria. Et laucrācij de diuina inſtitutōe
Inſtitutū aūt inceptum vel bonus mos eſt
Inſtruo ⁊ Inſtituo ſic dr̄ūt. Inſtruo militez aciem claſſem cauſam.
Inſtituo vero diſcipulū aut alicuius mentem. Et capitur inſtruo nō/
nunq̄ȝ pro inſtituo
Interdico te vel tibi aquam nō dr. Sed quattuor alijs modis ſcȝ in/
terdico tibi. tu interdictus es. tibi interdictum eſt aqua ⁊ igni. Aqua
et ignis eſt tibi interdictus. Itaquoq̄ȝ mali iure ⁊ honeſtate interdic/
ti ſunt
Interrogatio per obliquū facta cōtemptū ſit: vt q̄d hoc hominis eſt.
Interrogatio q̄ affirmatōem ſubintelligi vult debet fieri per nō: vt nō
ego tibi ſum amicus ſubaudit ita. Sic interrogatio q̄ negatōem ſub
audiri vult ꝑ nun vel nunq̄d faciēda eſt: vt nō ego vel nunq̄d ego ſum
mortu9: tūc intelligit nō Et hoc nō ꝑ n in fine ſcribendū et ſignificat
an. ſed num per m ſignificat nunquid
Ipſi pro ego ꝓſertim diſcretiue ponitur
Iſmarus thracie mons eſt. Iſmara vero circa eū vrbs eſt
Item Idem Itidem Identidem ſignificāt ſimiliter
Iter facere nō itinerare eſt. Sed iter aut viā ingredi

Labo as are ꝑma breuis ē repēte cadere: vt paries labat Sed la/
bor eris. labit ꝑma lōga ē. ⁊ ſit leniter ſenſimq̄ȝ deorſum carrere
vt flumina anguis ⁊ ſimilia. vñ dij a celo labūtur. nō labant. Elabor
eſt periculū effugio: vt de inimicoꝝ manib9 elapſus eſt. Dicit tū Vir
gilius Animūq̄ȝ labantē impulit
Lacer non dicitur ſed lacerus
Latebre hoim dicūtur. Latibula ꝓprie ferarū
Latorē ſiue portatorē lrāꝝ elegātiſſimi tabellariū vocāt
Letari ꝓprie eſt extrinſecus. Gaudere vero intrinſecus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Liberi pro filijs z filiab; ſingulari caret Nõ tamen ſeruant illam cle
gantiam numeralium: vt binos ternos vel alteros liberos dicamus.
Sed ſic. ex tribus liberis meis. vnum in litteris. alterum milicie. ter/
cium mechanice arti tradidi
Licentia quãdoqʒ in malã ſignificatõem accipit. z eſt qdã impunita
poteſtas agẽdi qcqd velis. Ita Therẽtius dr. Deteriores oẽs ſimus
licẽtia. Nõnunqʒ capit in bonã ſignificatõem vt monachus p licenti
am ſupioris pt ſe trãſferri ad ſtrictiorẽ religionẽ male dr. magiſter no
bis ludẽdi licentiã dedit ſed ludẽdi poteſtatẽ
Liceor z eius frequẽtatiuũ Licitor in auctione faciẽda preciũ defer/
re: vt in publica venditione precium augere. teutonice verboghen.
Jñ licitator. licitãs licitaturus pticipia. ergo licitatores p eſtimatori/
bus ſiue appreciatorib; male ponũtur
Littera in ſingulari p epiſtola. poetice in verſu interdum ponit. in p
ſa vero nõ. niſi tantum pluraliter. z dici debet ſcripſi vnas litteras bi
nas ternas zc. Sed vnam epiſtolam. duas epiſtolas tres dicẽdũ eſt.
Item portitor lrãrum ponetur in dtõ cui ſcribitur in accõ: vt do litte/
ras tabellario vel nũcio ad patrẽ meum. Et nũcius dicit fero vel per
fero lrãs non affero. Si reddidi lrãs nõ attuli. z redditas. ſeu perla/
tas accepi non delatas vel allatas
Longe a lõge legũtur. lõge quãdo valde ſignificat iũgit cõpatiuo vel
ſuplatiuo: vt lõge doctior. lõge doctiſſimus. Et his dcõibus. añ poſt
alius. aliter. ſecus. alienus. diſſimilis. diuerſus. Item iungit compoſi
tis a pre: vt longe preſtans. Itẽ facile quãdoqʒ capitur pro non dubie
eandem habet elegantiam
Lucinia vulgo philomena dicitur
Ludus habet premiũ aut damnũ ppoſitũ. teutonice ſpeel
Ludus latine ſchola grece dr: vt ludimagiſter id ẽ lector ſcholarium
eo q in ſcholis eſt ludus z labor z vapulatio
Luſus in verbis meram voluptatẽ habet. z eſt idem quod iocus ſed
iſtud in verbis eſt tantum
Luſcus eſt altero oculo puat9. ſcʒ q ſolũ vnũ habet oculũ. Strabo ẽ
oblique reſpiciẽs. Cecutiẽs q pa℞ videt z frequẽter ſe offendit
Luxuria pprie libido eſt. z ſignificat oẽm ſupfluitatẽ victus z amict9.
ideo pro actu generatõis barba℞ eſt
Maior z minor nõ ad dignitatẽ ſed ad tempus referũtur. z dicun
tur tantũ de bonis: vt de duob; catonib; dicimus. Cato maior
et Cato minor. Sed ſupior inferior z poſterior dicuntur de malis: vt
dionyſius inferior. z dionyſius ſuperior. Qui numerus cum ſuperat
non per compatiuũ ſed per ſuppoſitiuũ aut ſuperlatiuum loquimur:

vt Alexander magnus. Ualerius maximus
Macte nō ſingularem tm̄ vtm̄ ſed etiā ntm̄ vtriuſqꝫ numeri habet.
vt mactus vel macti ꝟtute eſtote
Mane ſummo. multo mane nō dicūtur. Sed ꝑma luce
Multo ante lucem. de mane tamē legitur
Maneo te ꝛ moroꝛ te poetice exponūtur id ē expecto te
Oratorie vero id eſt retineo. vel in mora teneo
Maneo etiā đr futuꝝ eſt. vt bonos magna laus manet
Mango pro teuto. eyn payge barbarū eſt. Sed ꝓprie vēditoꝛ equoꝝ
vel puerorū ad libidinem
Marinum vocatur quod ex mari eſt vt aqua. aut qđ mare incolit vt
auis piſcis. nauis· Maritimū ꝟo qđ ad mare eſt. vt gentes. ville. vel
quod ad mare fit. vt bellū maritimū
Medico ꝛ medicoꝛ te ſed medeoꝛ tibi
Melo melones. barbaꝝ eſt. latinū vero pepo
Memini licet ſit preteriti tempoꝛis. tamen pro preſenti fere ſemper
capitur ideo impꝛopꝛie cum verbo preſenti iungitur. quia preterita
non preſentis recoꝛdamur. vt non meminiſſe decet ſed decuit eſt dicē
dum. Sed meminēs nō đr
Memoꝛia teneo nō memoꝛiter. ꝓnūcio memoꝛiter nō memoꝛia
Cōplectoꝛ ſiue repeto memoꝛia. nō memoꝛiter. redigo reduco reuoco
in memoꝛiam q̄ neꝺ excidit
Memoꝛare eſt aliquid exponere
Menalus eſt mons arcadie. Menula nō legitur
Mereo capit᷑ ꝑ milito regit ablt̄m: vt miles ſtipēdio meret. Sꝫ mere
oꝛ de te. i. aliqđ in te cōfero ſcꝫ bn̄ficiꝫ vel honoꝛis Sꝫ ſi offendo male
de te mereoꝛ. Demereri pro bene de aliquo mereri capit᷑ ſed cuꝫ accō:
vt pꝛobat Laurētius. Emereoꝛ idē eſt pene quod mereoꝛ. Jñ Emeri
tus. vide in lau.
Meretoꝛius eſt q̄ pꝛo laboꝛe aut dignitate ſua aliqđ meret᷑
Merenda cibus eſt qui poſt meridiem datur
Meticuloſus a metu. eſt plenus metu
Migro emigro cōmigro ꝛ demigro idē ſunt qđ domicilium muto
Tranſmigro eſt in domiciliū longioꝛis loci muto. Remigro eſt in pͥ-
ſtinum domicilium reuertoꝛ
Migro ꝑ tranſlatōem q̄ moꝛi capit᷑: vt ex vita migrauit
Mille inuenit᷑ neutri gn̄is indeclinabile ſingularis numeri: vt Cice
ro. inuētus eſt qui antonio mille nūmum ferret expēſum. Etiam ē ad
iectiuū: vt mille homines. millia vero eſt pluralis numeri declinabile
ſubſtantiuū. ideo mille hominum ꝛ mille homines. Jtē millia hoīes

non dr̄ ſed millia hoim̄. Item mille ſubſtãtiuatꝫ mille hoim̄. vt multi hoim̄ pro multi hoies Qḋ aũt ait ſcriptura. debebat decẽ millia talẽ ta. duodecim millia ſignati nõ eſt nobis imitandũ
Minus ꝓ nõ ponitꝫ quãdo iũgitꝫ ſin: vt ſin minus id ẽ ſi non Et qñꝫ iungitꝫ quo capto ꝓ vt. vt quo minus id eſt vt nõ
Miſſum facio id ẽ omitto ⁊ trãſeo de hac re loq̄. dimitto ꝟo non dr̄
Mitto tibi lrãs ⁊ ad te dicitur
Modernus ⁊ moderni barbaꝝ eſt. latinũ ꝟo Iuniores recẽtiores
Monſtroſus potius nõ mõſtruoſus dr̄
Morem gerere eſt cõplacere. Moriger Iñ moroſus eſt malis ⁊ diffi cilibus moribus inſtitutus
Moratus dr̄ qui bonis moribꝫ inſtitutus ẽ
Mulier ⁊ femina ſic differũt. femina ꝟginẽ ⁊ corruptã latine ſcat Grece ꝟo ⁊ eccleſiaſtice mulier vtrãqꝫ notat latine ꝟo corruptã tm̄
Mulciber nõ ſecũde. ſed eſt tercie declinatõis
Multo. paulo. quãto iũguntꝫ cõꝑatiuo vl' ſuꝑlatiuo vt multo citius fortius. multa fortiſſimus doctiſſimus Etiã iũguntꝫ cũ añ poſt alius aliter ⁊ ſimilibꝫ vt pauloañ. multo poſt. multo aliter euenit
Multotiens nõ elegãter ſed freqũeter dicitur
Munimenta ſunt que contra hoſtium aduentum muniuntur vt for tilicia ⁊ vella
Monumẽta vero ſunt libri hiſtorie ſtatue ſepulchra ⁊ ſimilia q̄ rei preterite memoriam inducant
Mutuo tibi id ẽ feneror tibi id eſt do mutuo Sed mutuor ⁊ feneror abs te id eſt mutuũ recipio

Am prima in clauſula ponitur. Namqꝫ vero prima ⁊ ſecunda dictione precedente collocatur

Nam iuncta cũ li ꝙ pro aũt capitꝫ. vt nã ꝙ iſti dicũt pro ꝙ autem
N lrã iuncta dictioni termĩate in vocalem per paragogen ſcat ne. vt michin id eſt mihi ne ſatin id eſt ſatis ne. viden id eſt vides ne. audi/ ſtin id eſt audiſti ne. Men queris id eſt me ne.
Nanciſci nactus licet ꝓ acquirere. tamẽ inuenire frequenter capitur. vt ego bonum amicum nactus ſum
Natu maior ſeniorem ſignificat. Minor natu minorem
Natus eſt virtuti ⁊ ad virtutem Ita paratus eſt ſeruitio ⁊ ad ſeruiti/ um. In ſimilibus pariter dicimus
Ne ponitꝫ qñqꝫ interrogatiue. vt me ne incepto deſiſtere victã. Item Me ne iliacis occumbere campis nõ potuiſſe exponit Laurentius. Ne id ẽ vere. ita neceſt me nõ potuiſſe occũbere ⁊c. Capitꝫ etiã pro nec ſequẽte quidem. capto pro etiã. dcõne aliqua mediãte. vt nõ elegãter.

ſed ne latine quidem dictum id eſt nec latine etiã
Nequidem ⁊ nedũ in eadẽ ſentẽtia nõ ponũtur. Male em̃ dꝛ nedũ
facto ſed nequidẽ verbo deliqui
Neqꝫ quidem non dicitur. vt neqꝫ tibi quidem credo. Dubitatiue ſi/
ue interrogatiue ponitur cum nec precedente. vt faciam nec ne ignoro
id eſt an non ignoro. Si addatur an ſuperuacue ponitur an. vt igno
ro an faciam nec ne. Item ne geminatum ſepe ponitur. ſed poetice vt
queſiuit homines ne fere ne teneant Et triplicat cum ve poſita pro
vel. hoc pacto Ita iungetis vt ne ve aſpere concurrant. ne ve vaſtius
deducantur. ne ve diſſimiles ponantur Significat ipſum ne pro vt
nõ ⁊ ve ſignificat vel hoc eſt vel nõ aſpere vel nõ vaſtius
Nonne itane ergone interrogatiua nõ id agũt vt reſpõdeamꝰ neſciẽti
ſed magis vt ſcienti aſſentiamus
Neu pro ne tantum. vetatiue copulatiue quidem. ⁊ ne pro non etiam
exponi debet. vt neu te optimum cum peſſimo immiſceas, id eſt non
miſceas
Nec pro nec etiã exponiꝛ. vt ꝯſolui grã non p̃t nec malo mgrõ. quod
etiã dici poteſt nec malo quidem magiſtro
Neue pro nec etiã Neue ꝓ non exponiꝛ Uirgiliꝰ Ipſe modo eneas
adueniat. vultus neue exhorreſcat amicos
Nec ⁊ neqꝫ interdũ accipiunꝛ pro nõ. quãdo ſequitur em̃ vel vero vt
nec em̃ neqꝫ vero id eſt nõ
Necubi duplicem negatõem importat ideo duplex verbum poſtulat
ſic vt volo necubi mihi obuius fias id eſt ne alicubi. vt ſicubi pro alicu
bi aliunde pro ſi aliunde ſed Neutiqꝫ ꝓ quenqꝫ Et ipſum nequaqꝫ ⁊
nuſquaz ⁊ nuſpiã ſimplicem negationem important Ideoqꝫ vnico v̾
bo contenta ſunt vt nequaqꝫ veniã
Neceſſitudo eſt ius quoddã ⁊ vinculũ amicicie Et poniꝛ etiã pro ne
ceſſitate Et neceſſitas ꝓ neceſſitudine
Neceſſarij non tm̃ ſunt cognati ⁊ affines ſed etiã ſunt amici aliqua ſo
cietate cõiuncti in quos neceſſaria officia conferũtur
Nedum ⁊ hec tria non ſolum non modo non tantum ſic differunt ꝙ
nedum nunqꝫ in prima ſed in ſecunda clauſula ponitur Cetera tria
in prima licet qaandoqꝫ in ſecũda Item per nedum in affirmatiuis
id quod plus eſt ⁊ maioris momenti in prima parte eſt ponendum
In negatiuis autem econtrario id quod eſt minoris Sed alia tria e/
quiparant vt mortem pro te ſuſciperem nedũ laborem Ita funderez
pro te ſanguinem nedum pecuniam Sed per nõ ſolũ ⁊ alia cõuertũ
tur dicta exempla vt non ſolũ pecuniam pro te funderez ſed etiã ſan
guinem Item non ſolũ laborem pro te ſuſciperem ſed etiaz mortem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Sed in negatiuis ecōtra: vt nō modo ꝑ te mortē nō ſuſpicem. ſed nec laborē. Itē male dr. nedum ꝑ te effuuderem ſanguinē. ſed etiā pecuniam. ſed ſic dicet. ego ſanguinē pro te funderem nedū pecuniā aut non ſolum pecuniam ꝑ te funderem ſed etiā ſanguinē

¶ Negatio duplicat̄ quādoqꝫ ⁊ triplicat̄

Duplicat̄ ſic. barbaros nemo nō oderit. Nec tamen ſic due negatōes affirmationē inducūt. Triplicat̄ hoc pacto negatio. ſed ꝑ duabꝫ ponitur. Prima in ꝓncipio clauſule poſita ſic: indocti nullā neqꝫ latinitatem. neqꝫ elegantiā ſciunt. vel ſic. neſciūt indocti. nec latine nec elegāter loqui. Un̄ vt ait Laurētius. Tres aliq̄n negatōes nō plus efficiunt q̄ꝫ due. ⁊ hoc collocatōe ipſa dictionum efficiente: vt nunq̄ꝫ mihi nec obfuiſti nec profuiſti. Neſcis nec in pace nec in bello viuere Si dicas ſic. Nec in pace nec in bello ſcis viuere. Ibi ſunt tres negatōes hic due ⁊ eſt eadem ſentētia. Sed aduerte ꝙ ſi duas tantū negatōes ponere volumus primā triū in affirmationē reſoluamus: vt mihi nec obfuiſti nec profuiſti vnq̄ꝫ Et quotiens dictionibꝫ ineſt cōtrarietas triplicatur negatio. ¶ Interpoſita aliqua iſtarum dictionum modo tantum ſolū inter duas negatōes prioris clauſule. Et ne pro non cum aliqua dictione interiecta in poſteriori clauſula vt male dicit̄. non modo eleganter loquitur. ſed ne latine quidem. Sed dici debet per tres ſic. Non modo non eleganter loquitur. ſed ne latine quidem

Item non modo non multe ſtelle. ſ[illegible]ne luna quidem ad ſolem ſeruat ſplēdorem ſuum. Ubi vero nō ineſt cōtrarietas. tercia negatio non eſt ponēda. ſed loco illius ſed ſaltem. vel ſed certe. ⁊ non debet poni ſed etiam vt quidem faciunt. Exemplum vt non modo non eleganter. ſed ſaltem latine loquitur

Negare eſt v̄bo ⁊ aliquādo facto. Inficiari aūt a v̄bo inficias. In̄ Inficiator de quibꝫ ſupra. Diffiteri qđ eſt negare nō fatēdo

Nempe affirmatiue ꝑ certe ponit̄ ⁊ frequētiſſime interrogatiue

Nihil ꝑ in nullo ponit̄: vt nihil te offendi. hoc eſt in nullo

Nihil ad illum intelligitur pertinet

Nihil ad illius doctrinā· hoc eſt ad doctrine cōparatōem

Nihil ⁊ mihi ſine c ſcribūt pleriqꝫ. Sed per c eſſe ſcribēda probat auctoritate doctiſſimorū Leonardus aretinus in ſecunda epiſtola libri ſuaꝝ epiſtolarum octaui ad lucium antonium grāmaticū ſic ſcribit. Michi ⁊ nichil per c ſcribenda cenſeo. habeoqꝫ auctores huius rei dātem ⁊ petrarchā ⁊ bocacium. ⁊ collucium ſalutatum doctiſſimos homines qui ⁊ ipſi cū c ſcripſerūt. ⁊ doctiſſimoꝝ vſus idez approbat Nā quid ita loquit̄ vt dicat Michi nichil. p̄ter ineptos quoſdā q̄ oſtētare ſe volūt antiquarios eſſe. Cetera videātur ibi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Niſi q̄ ⁊ preterq̄ ſic ſunt in orōne ponēda: vt quid eſt homo niſi aīal ratione latine đr. Non latine vero ſic. quid eſt homo q̄ animal ratio nale. Addendo tamen in primo membro aliud. vel aliter vel ſecus v/ troq; mō bene đr ſic. Quid eſt aliud homo q̄ animal. vel niſi animal rationale Idem fit ꝑ compatiuū: vt quid eſt melius q̄ vel niſi bene vi uere. Preter ſic quoq; ponitur: vt nullius rei ſum cupidus p̄ter ſcien tiam vel p̄ter ſcientie. Nulli places preterq̄ mihi vel preter me

Niſi quotiens in ꝑncipio ponitur indicatiuū poſtulat. Quādo in me dio cōiunctiuum petit nōnunq̄ indicatiuū. Exemplū ciceronis. Ni ſi forte putamus dementem publium Scipionem affricanum fuiſſe Item Niſi forte imꝑatorem quis idoneum credit. de poſteriori vt va pulabis niſi caues ⁊ caueas

Nouicius ſeruus eſt nuper ſumptus ac rudis. Veterator autem qui diu ſeruus. ⁊ iam in ſeruitute vetus eſt

Nouiter nō đr. ſed nuper ⁊ ꝓxime. recēter ſuꝑioribꝫ diebꝫ

Noceo nō tantū dtō ſed etiam accō iungit̾. vt ne quis nobis noceat. nocebimus neminē. pleraq; ſunt in ſcriptura exēpla

Nomen eſt mihi Iacobꝫ per ntm̄ dicitur Tibi nomen Scipio eſt Per datiuum tibi cognomen eſt affricano, ſed per nominatiuum id frequentius dicitur

Nonihil pro aliquantulum exponi debet

Nō modo nō ſolū nō tantum requirunt poſt ſe etiam. veterum etiā ſed etiam vt hoc mihi non ſolum gratum ſed etiam iucundum eſt

Nō timeā. nō auſim nō ſperem. Itē nō timuerim. ſperauerim. credi/ derim. valet tm̄ ſicut nō poſſim aut non debeo timere. audire ſꝑare. vt nō expectes vt ſtatim grās agit inuitus. i. ſperare nō debeas

Noxa eſt culpa. Therēti9 Sum extra noxā. ſꝫ non eſt facile excuſatu Si noxia vitio librarij reꝑitur ponitur ꝓ noxa

Nō nubenda ſed nuptura potius dicendū eſt

Nudū qđ tectū nō fuit. Nudatū ꝟo qđ cooꝑtum fuit

Nudiuſtercius ⁊ nudiuſquartus đr. ⁊ nō vltra. niſi poetica licentia. et đr de p̄terito. Eſt aūt nudiuſtercius id ē nūc die tercio vel quarto. Vn̄ de die que p̄ceſſit diem heſternū dicimus nudiuſtercius. Et de ſu periori adhuc nudiuſquartus. De ſequēti cras dicimus. de proximo ſequenti cras perendie. Vn̄ Cicero. Scias cras ad ſummū perendie Item Nudiuſſecundus non dicitur, quia de preterito heri. ⁊ de futu ro cras habemus

Nuge ꝓ mēdacijs nō dicunt̾. ſed nuge inutiles ſermones ſignificāt

Nuꝑ ⁊ pridē de tꝑe lōgiori dicunt̾ q̄ dudū ⁊ iamdudū. puta de duo/ bus tribus ſiue menſibꝫ, anno vno vel pluribus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Nullus ꝑ generalē ſignificatōem etiam ſignificat non. Therentius.
Faciam etſi nullus moneas. Itē cū illuc veni virgo nulla fuit
Nullatenus nō dicitur. ſed nullo modo
Nullibi non dicitur ſed nuſquam

¶ De numeris ex Laurētio valla

Unus pluralē numerū habet quādo nominibꝫ iungitꝛ numero ſingu
lari carentibꝫ: vt illam pluralitatē quaſi ſingulariter ſignificet: vt ſcri/
pſi, ad patrē vnas lrās. Therētius. ex vnis nuptijs geminas cōfeciſti.
Et cum pluraliter etiam reſpondendū: vt quotuplices ſunt virtutes
duplices. vne morales. altere intellectuales Tamē aliquādo cū ſingu
larē numeꝝ habētibꝫ iūgitꝛ vnꝰ. Uñ ꝟgiliꝰ ſatis vna vidimus excidia.
Uigintivnus anni ſunt. nō vigintivnus annus habet latinitas ¶ Di
cendū igitꝛ eſt. Singuli. bini. terni. quaterni. quini. ſeni. ſepteni. octeni
noueni. deni. vndeni. duodeni. ternideni. quaterdeni. quinideni. ſeni/
deni vel deniquarti. deniquinti. deniſeni. deniſepteni. deniocteni, de/
ninoueni. Uiceni. viceniſinguli. vicenibini. ita de alijs. Triceni. trice/
niſinguli. tricenibini. tricaniterni ꝛc. Quadrageni Quinquageni Se
xageni Septuageni Octogeni. ꝛ non octuageni Octoginta em̄ dici
et non octuaginta Item Nonageni vel nongeni. ꝛ non nouageni
¶ Centeni Milleni qui non ſyncopantur. Item Duceni pro ducen/
teni dicimus per ſyncopam. Triceni pro tricēteni Quadringeni Qui
geni Sexceni Septingeni Octingeni Noningeni. hec ſic dicuntꝛ per
ſyncopam pro Quadringenteni Quingenteni Sexcenteni Septin/
genteni Octingenteni Noningenteni Treceni autem ſyncopa caret.
ſed g mutat in c. Sicut viceni pro vigeni Et triceni pro trigeni Sex/
cena pro ſexcentena ſcribendū eſt. Septemcētena millia non dꝛ. ſed ſe
pties centena. ¶ Dena nō accipitꝛ pro viginti. cum ſingulis decem ſig/
nificet. Binus ſiue bini ſignificāt ſingulis duo: vt creabantꝛ olim bini
cōſules id eſt ſingulis annis duo cōſules. Ternꝰ ſiue terni ſnt ſingulis
tres. Quaterni ſingulis q̄ttuor. ita de alijs. Poete nō in ſingulari tm̄
hac abutūtur ſcatōe: vt ſeptenꝰ apud illos nō ſt ſingulis ſeptē. ſed ſep
tem tm̄ vni. Ita quoqꝫ in pli: vt duo dena aſtra ſunt duodecim aſtra
¶ Itē trinꝰ qḋ vtrūqꝫ numeꝝ ſed prarо hꝫ iſtoꝝ nature nō eſt. qꝛ cū di
ctionibꝫ vtrūqꝫ numeꝝ habētibꝫ iūgitꝛ. ¶ Noīa ſupra centū ſyncopan
tur. infra ꝟo centū mīme Aduerbia āt infra centū ſyncopantꝛ. vltra nō
ſyncopantꝛ: vt vities ꝑ viginties. trities ꝑ trigities. q̄dragies ꝑ q̄dragi
ties. Ita q̄nquagies. ſexagies. ſeptuagies. octogies nō octuagies. no/
nagies nō nouagies. Cetera nō ſyncopantꝛ. Quinq̄es. ſexies. ſepties.
octies. nonies decies. Centies. ducēties. trecēties quadringēties. ſep/
tingenties. octingēties. noningēties Millies. bis milies. ter millies.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

vicies milies. ita de alijs. ¶ Septenus gurges nõ eſt ſingulis ſeptem ſed ſeptem tantũ vni flumini nilo. Priſcianus exponit ſepteno id eſt ſeptenario quod nõ placet Laurẽtio. Cum inauditum ſit flumen ali/quod habere ſeptenarium alueum. Etiã q₂ hec noĩa indicãt numerũ aliaꝝ rerũ que nõ numerãtur. nõ aũt multiplicatõem ſui ipſoꝝ: vt la/pis centenarius. nõ ꝙ ſit centuplus lapis. ſed centũ librarum. Homo centenarius nõ ꝙ ſit centũ geminus ſed ꝙ habet centũ annos. Rur/ſus nõ dicimus centenariam libram ſed centuplum. Nec centenariũ annum. ſed annorum centuplum. tamẽ dicimus ſeptenarium. duode narium ꝛ centenarium numerum. Item recte dr. centenarium anno/rum numerum ingreſſus eſt. nõ aũt centenariũ annũ. Et millenariũ nummũ pondo portat. nõ aũt millenaria pondo. Expoſitõne iſta vti ſolemus in illis numeralibus que vltimũ numeri eius ſignificãt. Di cimus vndecimus. centeſimus. milleſimus id ẽ qui vltimus eſt ex de cem vndecim centum mille. Aliquando etiam ſic exponuntur. hoc au rum attulit centeſimum illud vero ſexageſimũ. tuũ vero trigeſimum fructũ id eſt centenarij numeri fructum. vel ſexagenarij tricenarij fruc/tum vel centuplũ ſexagentuplũ trientuplũ

¶ Numeralia noĩa ſiue ſubſtantiua· ſiue adiectiua ſint. in ſe iungi nõ poſſunt: vt duo centũ. tria mille incpte dr. ſed bis centũ. ter mille Aut ducentũ. tricentũ. quatercentũ. q̇nquiescentũ. Et ſupra mille eſt mil lia quod ſubſtantiuũ eſt. ideo dicimus. mille hoĩm. nõ duo mille. tria mille. Et ſi dicat̃ ꝙ in ſcriptura habet̃. decem millia talẽta. duodecim millia ſignati Certe hoc nõ eſt nobis imitandum

¶ Ordo numeralia hoc pacto ſeruatur. Maior numerus precedit minorem nulla copula interueniente: vt viginti duo. triginta tria. Sed econtrario. minor precedit maiorem copula mediante. et hoc a viginti vſq₃ ad centum: vt duo ꝛ viginti. tria ꝛ quadraginta Item ab vno ꝛ viginti indifferenter dr A centum vſq₃ ad mille. et a mille ſupra maior precedit etiam copula mediãte. In milib₉ ſ̄o mi/nor p̃cedit copula mediãte: vt ſex ꝛ viginti milia. Sine copula vero maior: vt vigintiſex milia Sic quoq₃ in omnib₉ ſupradictis numera lib₉. Unde plato vno ꝛ octogeſimo anno libꝝ qui intitulatur panate naicus ſcripſiſſe dr. vixiſſeq₃ quinquennium poſtea. Cuius magiſter Leontinus gorgias centũ ꝛ ſeptem cõpleuit annos. hec Cicero. Ex q̇ bus verbis dat̃ intelligi. ante centũ p̄poni numerũ minorẽ. poſt centũ vero numerum minorem poſtponi

Nuper ſignificat nõ lõgo tp̃e a nũc Interdũ a tũc cũ p̄terito ac ſtatiꝫ trãſito. quãdoq₃ ꝑ lõgiori tẽpore ponitur

Nuge ꝑ mẽdacijs nõ dicunt̃. ſ₃ nuge inutiles ſermones ſignificãt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Nutrire puerorum eſt vt creſcant. Jn̄ nutrices ⁊ nutricij
Educare eſt ad ſatietatem. Alere potius eſt cogitatiōe ⁊ memoria et
in rebus incompabilib⁹ frequentius vt creſcant: vt facundiam alere
futurus debet orator

Bire legationem eſt munus ⁊ officium legationis exequi. etiaʒ
eſt mori: vt obijt mortem. Cicero. Jllum diem munuſq̄ ſoles
obire id eſt exequi
Obnoxius non eſt obligatus (vt quidam aiunt) ſed eſt ſubiectus appo
ſitus vel ſubmiſſus
Obrepe eſt quaſi latēter ſubintrare: vt obrupit nō intellecta ſenectus
Obſeruare duo ſignificat. vnum eſt aliquid oculis in modum ſpecu/
latoris cuſtodire. Jnde obſeruatio quaſi animaduerſio. Alio mō ob/
ſeruo non quaſi more ſpeculantis ſed admirantis ⁊ venerantis. et id
in homines tantum quotiens aliquem propter virtutem ⁊ dignitatē
ſuſcipimus ⁊ colimus. Jnde obſeruantia que eſt veneratio quedam ⁊
honoris exhibitio
Ocium eſt cōmune vocabulū ⁊ ex adiūcto diſcernitur. Et eſt duplex
bonum ociū quod habent religioſi ⁊ ſcholaſtici qui ſe a ſtrepitib⁹ mū
di abſtrahūt: vt litterarū ſtudio aut ſcripturarum cōtemplationi va/
care poſſent. Aliud eſt ociū malum quod ſomno luxu ⁊ vecordia ho/
mines pigros ⁊ inutiles effeminat
Offendo quaſi eſt idē qđ reperio. Vđ ideo ē. q꞉ cū pedē ad lapidē of/
fendimus. illū repimus. Therēti⁹. offendimus eam
Offenſa ꝓprie fit actiue. Offenſio ꝟo paſſiue
Officiū pter ſuā generalē ſignificatōem eſt ꝟtutis actio. Jn̄ officioſe.
Jtem officia interdū ponunt ꝑ exhibētib⁹ obſequia
Officina domus ē vbi aliqua opa ſunt. eyn werck ſtede
Olim ⁊ quondā nō pteriti ſolū ſed q̄nq̄ futuri tpis ſunt
Opera eſt actio cū diligētia. ⁊ iūgit cū do: vt opam dabo
Opus ꝟo eſt finis ⁊ fructus ope: vt auctoꝝ opera
Oppetere mortē eſt mori ꝓprie illata morte nō fatali
Orationē habui Sermonē feci ⁊ habui dicitur
Orare in actu eſt. Exorare in effectu. hoc eſt orādo impetrare
Eſt autem hic auxeſis rogare. orare obſecrare
Ordo eſt cuiuſq̄ re in ſuo loco collocatio. Series vero eſt cōtinuata
progreſſio ſub ordine rerum.
Ortus dicitur a loco in quo quis naſcitur
Oriundus ꝟo a loco in quo ex parentib⁹ originē quis traxit
Oſculum pij amoris eſt
Baſium laſciuie Suauium a ſuauitate dictū eſt

Acificatus ſum id eſt pacem feci
Pacatus ſum id ē ab indignatōe animi ad leuitatē redq̄
Pannoſus eſt qui craſſo ꝛ vili panno operatus eſt
Paracletus e producta nō i breui pronūcīandū eſt. Greci em̄ non pa
raclyton ſed paracleton ſcribūt. Signat aūt paraclytus infamez aut
qui eſt preter famam. Nam para hic p̄ter ſignificat. clytos xō fama
ſignificat inſignē quod inclitus ſignificat
Paracletus aūt deſcendit a verbo paracalo quod ꝛ rogo ſignificat ꝛ
hortor apud priſcos. Apud iuniores etiam grecos reperitur pro con
ſolor. Ab hoc verbo paracalo venit paracletor ꝛ paracletus id eſt ad/
uocatus ſiue conſolator
Parere actiuū eſt ꝛ ſignificat partum edere
Parturire vero neutrū eſt ꝛ meditatiuū id ē partū meditari vt quod
diu animus tuus parturiuit. aliquādo pariet
Pariter id eſt ſimul ꝛ ſimiliter. ponitur et pro etiā: vt vir bonus pari
ter ꝛ doctus id eſt etiam doctus
Partes pro patria barbarum eſt vt vado ꝛ venio de partibus male.
venio de patria bene
Partum dicitur de eo quod labore eſt acquiſitum
Paſſim nō eſt vbiq; quod ꝛ ipſum vocabulū indicat. ſed ſparſim ꝛ cre
bro dum de rebus mentis loquimur
Paſſum a pando eſt extēſum ꝛ patēs Sed paſſum a patior ſignificat
rugoſum vel ſiccum. Jn̄ vua paſſa
Patulum quod ſemꝑ apertū eſt: vt arbor ꝛ aures Apertum ꝛ patēs
quod aperitur ꝛ clauditur vt os ꝛ oſtium
Peierare a per ꝛ iuro cōpoſitū nō habet r. quod periurus tamen ſer/
uat. teuto. verſweren falſum iurare
Peior a malo d̄r. Deterior a meliore. i. minus bonus
Pectino caput nō dicitur. ſed pecto caput
Pedagogus dicit̄ nō magiſter ſchole. ſed is q̄ domi pueros erudit. ſi/
loſq; comitans ſequitur. Pelliparius barbaꝝ eſt
Pendeo id eſt ſublimi ſum. Pendo eſt ſoluo. Jn̄ penas pendo ꝛ pēſio
nes pendo Jmpendeo eſt ſupra caput iamiam caſuꝝ pēdere: vt mors
ſemper impendet
Penſile quod in aere ſuſpenſum eſt: vt penſilis tectus
Per interdum ſignificat propter: vt non potui per occupationes ꝛc̄.
Jtem ſignificat per medium: vt perpluo. Compoſitum perfectiuum
eſt. et in bonam partem capitur: vt perſeuero. perficio. Et in malam:
vt pertinax. Etiam valde ſignificat. et tunc poſitiuo aut verbo nunq̄
ſuperlatiuo iungitur: vt perbeatus. perpulcer. et inepte perpulcerri9

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

mus ꝑoptimus dꝛ. Etiam quandoqꝫ q̄ꝫ interpoſita: vt per q̄ꝫ beatꝰ.
per q̄ꝫ vellem
Perendie eſt poſtcras: vt ſpōſa cras veniet. ⁊ perendie foꝛas mittetur
Et dꝛ a perempta ⁊ die vna. ⁊ dꝛ perendie quaſi perempta vna die nō
quidem p̄terita. cū illa nō ſit. nec p̄ſenti. qꝛ de ipſa ſpaciū vniꝰ diei non
reſtat. ſed vna die id eſt craſtina perempta
Perendinus dies eſt tercius ab hinc dies Jn̄ Perendinare eſt vſqꝫ in
diem terciū differre ſeu pꝛolongare
Periculū p̄ter ſuā gn̄alem ꝟcatōem eſt experimentū. Et cū facio iun-
git ꝟt tētare: vt fac ꝑiculū. Idem de me periculū facio
Perinde petit poſt ſe vel acſi vel atqꝫ ſi. Et totū aggregatū ſignificat
quaſi: vt fac perinde ac tua res eſſet. ſed adiectiuo iunctū valde ſignifi
cat: vt elegantias ſcribo. ſed perinde difficiles. Si acſi vel negatio nō
ſequaꝛ. pꝛo ita vel multum accipitur vt hec mihi non perinde grata
ſunt. Negatione vero pꝛecedente poſtulat q̄ꝫ: vt nulla re perinde mo
ueoꝛ q̄ꝫ iniuſticia
Percontari eſt ad finē coarguēdi interrogare. Sciſcitari eſt interro-
gare ſecretioꝛa ſciēdi cauſa. Interrogare noſcēdi gratia
Percuſſus coꝛpoꝛe ⁊ materiali re: vt baculo
Percuſſus autem animo ⁊ re immateriali: vt timoꝛe
Peto te et abs te dicitur
Poſco rem debitā ⁊ honeſtā. Repoſco rē meā ⁊ q̄ mihi reddi debet
Poſtulo eſt quodāmodo requiro ⁊ tanq̄ꝫ rem iuſtam ⁊ debitam peto
Expoſtulo eſt cū querela apud amicos requirere. ⁊ quaſi amicicie offi
cium in alio deſiderare
Pignus ⁊ hypotheca in hoc differūt. ꝙ alterꝫ latinū. alterꝫ grecū eſt
Pignerare. Jn̄ ⁊ oppignerare qđ eſt aliq̇d ꝓ arra dare
Repignerare eſt pignus ſoluto debito recipere
Pignoꝛa capiūtur ꝓ ꝑſonis cōiunctiſſimis ſanguine ꝑ abuſionē. qua
ſi quoddā vinculū amicicie inter eas
Philocaptus barbarꝫ eſt. philos eñ nō ſignificat amoꝛē. ſed amatoꝛē
cum quo captus minime iungitur
Pilum ⁊ nō pilius dꝛ. neutꝝ eſt nō maſculinū
Pitiſſare eſt parce vinū deguſtare. quaſi tētandi grā
Poetria ꝓ illa ſciā barbarꝫ eſt. latine ꝟo poetica. Sed mulier ſciēs po
eticā. poetria diceꝛ. Et poetica vel poeſis nō dꝛ vt aiūt indocti a pois
qđ eſt fingo. ſed ab antiq̇ſſimo grecoꝝ ꝟbo qđ oꝛnate loqui ſt
Polliceoꝛ ſponte. Pꝛomitto vero rogatus
Pontificiū ius adiectiue nō pontificū ius ſubſtātiue dꝛ gradum pon
tificatus adeptus eſt non pontificij

Popina eſt vbi caro cocta ⁊ obſonia publice vendūtur
Porro ẽ certe ⁊ poſtea ⁊ lōge ⁊ vltra. ꝓut ſentētia exigit. Et ponit̃ in principio. interdum in medio
Poſt in orōne vbi ꝙ eſt interdū ſubintelligit̃ ſic. intra ſecundū die ꝙ venit orōem habuit. hoc eſt poſtꝙ venit
Potiſſime nō dicit̃. ſed potiſſimum
Puer ꝑter ſuā gn̄alē ſignificatōem ẽ ſeruū. ẽ etiā centenarium
Pudet verecundie. Piget penitentie eſt
Pullus a um id eſt niger: vt pulla veſtis
Punctus ſubſtantiuū barbarum eſt. ſed punctum neutraliter, ⁊ punctus adiectiue latina ſunt
Pupillus eſt ꝗ patre caret. ſed ſolū in puerilitate. Orphanus eſt ſine patre ⁊ matre. Orbus eſt quicūꝗ aliqua chara re priuatus eſt: vt parens amiſſis liberis orbus eſt
Putare eſt credere ⁊ purgare. Jn̄ Putamina que ab arboribꝫ excidūtur. Jn̄ Cōputare reputare reputatio. homo male reputatōis nō dicitur. ſed exiſtimationis vel opinionis
Plura poſſunt eſſe duo ⁊ comparatiuū eſt. Complura niſi plura a duobus eſſe non poſſunt
Pluries non dr̄ ſed frequēter, vel ſepe Cōplurimū ſuꝑlatiuū aduerbium. pro plerūꝗ aliquādo legitur
Pre ſignificat ante: vt p̄matura mors ẽ ad: vt illum pre me contemno id eſt ad mei comparationem. Capitur pro ob: vt pre dolore aſſideo. pro valde. ⁊ tunc cum his dictionibus adiūgitur: vt prediues ⁊ non perdiues. p̄cellus precox. precultus. nō percultus. p̄clarus p̄dulcis p̄durus. prefulgens prelōgus. prelatus . prepotens. prematurus.
Pre vehementius ꝙ per auget
Preuaricor eſt a recto diſcedere. Jn̄ Preuaricator trāſgreſſor eſt quaſi tergū vertere. veritatē diſſimulare. ⁊ quaſi ſub ter fugere
Precor cū dtō, ⁊ accō poſitū ẽ optare: vt bonam mihi fortunā precor Jmprecor in malam frequentius capitur ſignificationẽ: vt morbos mihi non imprecor
Precepta ⁊ p̄ceptiones, ꝓ diſciplina ⁊ regula ponūtur
Precox eſt quaſi ante legitimū tempus excoctum
Prematurū dr̄ quaſi nō maturum: vt frumenta poma. per tranſlatōnem cetera: vt etas prematura
Preparare eſt que vtilia fore credūtur ante parare . ſed Apparare ad dignitatem pertinet vt pompam
Prepoſterus ⁊ prepoſtere ꝗ prius agenda poſteriꝰ agit. ⁊ ecōtrario
Preruptus eſt in altum eleuatus

·Preſentialiter non dicitur ſed palam
Preſens tribus temporib9 iungitˀ.vt pñs ſum.fui ero ꝛ ẜt ſubitum et
in alterum tempus minime dilatum.vt preſentẽ mortẽ horreo.Jñ p̃-
ſentiſſimũ ſcꝫ quod maxime ſubitum eſt.vt venenũ
·Preſidiũ eſt cauſa tuitionis poſitum.Subſidium loco auxilij ſupue
nit.Auxilium ab exteris datur.Inde dicuntur auxiliatores adiuto-
res extranei
·Preſto ſignificat pñtem ꝛ nõ paratum ſiue ꝓmptũ.vt imperiti expo-
nũt.Et iungitˀ cum ſolo verbo ſum ſimplici oratorie vt p̃ſto ſum.Sꝫ
cũ ſum compoſito poetice.vt preſto adſum
·Preſtolari eſt añ ſtare vbi quẽ ventuꝝ excipe volumus
·Preter pro vltra ponitˀ.vt erãt p̃ter mille.Etiã exceptõem ſignificat
vt nullus p̃ter me ſcribit.Etiam ꝓ ſine ponitur tũc iũgitur abltõ.vt p̃
ter condemnatis id eſt ſine
·Preteritus papa ꝛ eſtas p̃terita ꝛ ſili'a male dicuntˀ.ſed bñ ſupior
·Priuate non dr.ſed priuatim ꝛ priuato.
·Priuati dicuntˀ qui nullũ publicũ exercẽt officiũ
·Publij vo ſeu publici qui publicũ exercẽt officiũ
·Pridem eſt nõ longo tempore ṗus a nũc.ꝛ interdũ a tũc ꝛ ẜt qđ nuꝑ
Et ponitur qñqꝫ cum q̃ꝫ.vt q̃ꝫpridem veniſti.Et ita ṗdem laboraui
Jtem pridem pro nuper ſic male ponitur.pridem me rogauit;qꝛ nu-
per dicendũ eſt.Uñ Laurẽtius.Nuper ex ſicilia redij.cum preterito
iungitur.Sed iampridem ex ſicilia abſum.vel iampridem ex ſicilia
redij.Etiam dies multi.Dies aut menſes ſunt ex quo abſum ex ſici-
lia.De iſtis patet ſupra in dudum
·Pridie eſt quaſi priori die.hoc eſt quaſi heri.non tamen preſentis di
ei ſed cuiuſdam alterius.aut preteriti.aut futuri.vt vxorez pridie du
ctam.poſtridie repudiauit.Et iungitur genitiuo.vt pridie illius dici
et non bene dicitur.pridie huius diei.quia habemus heri.Etiam iun
gitur accuſatiuo.vt pridie kalendas.idus.nonas id eſt die preceden
te quo ille fuerũt vel erũt
·Pridianus ex ṗdie ſit.vt ṗdiana obſonia ꝓ quo heſtern9 abutimur
·Poſtridie quaſi poſtero die dr.i.quaſi cras.nõ pñtis diei.ſꝫ cuiuſdã
alterius.aut p̃teriti aut futuri.Et iũgitur cum q̃ꝫ.vt poſtridie.q̃ꝫ fece
rim.Etiam ſine q̃ꝫ ponitˀ.vt venit poſtridie ad me id eſt venit die ſe-
quenti illũ diem quo hec acta ſunt
·Poſtridianus nõ eſt in vſu.ſed ꝓ'eo vtimur craſtinus
·Primus interdũ eſt optim9.interdũ ſuplatiuus a ṗdem.qñqꝫ eſt no
mẽ numerale.ꝛ tũc de duob9 bene dr primus
·Priſca dicuntˀ que ſupiorib9 ſeculis.Priſtina que ſuperioribus an-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

nis.menſibuſq; noſtraq; memoria fuerunt
Proin ⁊ proinde idem eſt quod ideo.vel potius.ideoq;.Semꝑ eñi s
ſuperiori ſententię depēdet.ponitur etiam pro quaſi: vt narratio eſt
rerum geſtarum expoſitio
Pro ſignificat ſcd̄m vel quantū:vt pro ſe quiſq; pro virili,pro viribꝰ
pro mea conſuetudine.i.ſcd̄m vires
Prouocare eſt appellare.ꝓuoco ⁊ laceſſo eſt ad pugnā ⁊ cōcertatōem
excito atq; tento.Et capiuntur in bonā ⁊ malam partē
Pro vno die librū mihi cōmoda male dicitur.bene vero ad vnū diez
dies eñi libro non eget
Probrum ſt rem turpem pro infamia vel crimine capitur.Jñ expro
brare eſt cū enumeratione beneficiorum aliquē immemorem benefi/
cij accepti vitio ingratitudinis inculpare vel etiam qualemcunq; cul
pam improperare. Jnde obprobrium eſt conuicium verbo potius q̄
facto
Procinctus quaſi p̄cinctus.hec eſt expeditus Jñ in procinctu
Pro futuro anno male dicitur.ſed in futurum ſiue in ſequentem an/
num dicendum eſt
Prohibeo a veto ⁊ inhibeo differt.q2 ꝓhibeo añ rem inceptā. Ueto
ne qd incipias vel facias.Jnhibeo iā re incepta.⁊ ne qd ꝑagas
Pro magna vel maiori ꝑte nō dicit.ſed ex magna
Promontoriū eſt procul eminēs in mari locus
Propediem ſignificat q2 prope eſt dies qñ hoc fiet
Propius aduerbiū dtō iūgit:vt ꝓpius ſtabulis.⁊ accō:vt ꝓpius vrbē.
Et proxime cū accō iungit:vt ꝓxime hoſtes
Propter ſubaudit poſt verba abſoluta cū accō cōſtructa vt indignor
doleo.vel grauor illud id eſt ꝓpter illud
Proſequor ſignificat actōem affectū alterius declarantē.⁊ ſemꝑ cum
abltō ponit:vt ꝓſequor te charitate vel odio.⁊ capitur in bonam ⁊ in
malam partem pro inſequor

Uando ⁊ quādoquidē ſt qm̄.ſic.Quādo ſiue quādoquidē ora
tor eſt vir bonus.Js citra v̄tutem intelligi nō poteſt

Quemlibet quātumlibet idē ſcāt qd̄ quātumcūq;:vt ꝓdit ſe quālibꝫ
cuſtodiat ſimulatio.⁊ gloria quātumlibet occulat
Q̄ coniunctio duo ſt quātum ⁊ valde ſiue vehemēter
Pro quātum poſitiuo iūgitur:vt ſcio q̄ verum ſit.Etiam ſuꝑlatiuo
his verbis mediantibus poſſum.queo valeo.licet ⁊ ſimilibus vt redi
mo q̄ queo minimo.Et ponitur verbum inter q̄ ⁊ ſuperlatiuum fre
quentius vt q̄ poſſum maxime
Q̄ cum cōꝑatiuo male iūgitur etiam verbo poſſum interueniēte: vt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

dixi q̄ꝫ breuius potui. quātus ta tum loco q̄ꝫ pro quantum cum ſup/
latiuo ponitur dictis verbis interuenientibus: vt ego ſtudeo adhibi/
ta quanta maxime poſſum cura. Et ſequente ita hoc modo: vt q̄ꝫ bre
uiſſime dici poterat ita dictum eſt
q̄ꝫ ſine verbo poſſum. non comparatiuo iungitur ſed con. Male em̄
dicitur q̄ꝫ plures libros legi. ſed bene complures
q̄ꝫ et tam quando pro quantum ꝛ tantum capiuntur raro cum com/
paratiuo. frequentius cum ſuperlatiuo iunguntur: vt tam magis a/
maris q̄ꝫ minus eſt malus. Et tam doctiſſimus q̄ꝫ ſtudioſiſſimus es.
Item q̄ꝫ quiſq̄ꝫ eſt optimus. Ita honeſtiſſimus viuere debet. que idē
valent acſi diceretur vt quiſq̄ꝫ ita. q̄ꝫ pro valde ſuperlatiuo iungitur:
vt q̄ꝫ doctiſſimus. poſitiuo iungitur interuenientibus dictionibꝫ iſtis
que per q̄ꝫ ſignificant ſcꝫ ſane admodum. valde. oppido nimium: vt ſa
ne q̄ꝫ vtile, voce admodū q̄ꝫ ſuaui oppido q̄ꝫ libens nimis q̄ꝫ ineptum.
In quibus per q̄ꝫ frequentius dicitur. Ita duo q̄ꝫ et vt ſepe pro ad po
nuntur ſic. Juuenis nimis eſt ad dandum ſibi tale negocium barba/
re dicitur quod ſic latine dicit̄ Juuenis nimis eſt q̄ꝫ vt ſibi tale negoci
um det. vel Junior q̄ꝫ cui detur tale negociū
Quanti ꝛ tanti ꝛ eorum compoſita quantiuis. quantilibet. quanticū
q̄ꝫ. tantidem. pluris minoris carius vilius. in genitiuo ſine ſubſtanti
uo ponuntur. Cetera vero nomina in ablatiuo. quando verbis preci/
um ſignificantibus iunguntur ꝛ ſimilibus: vt addico emo eſtimo In/
tereſt ꝛ refert valeo. veneo. venundo. vendo. condemno. conduco con/
ſtat taxo diſtraho doceo facio feneror licior loco mereor metior pacıſ/
cor: vt quanti non quanto emptum eſt non pluris ſiue carius. ſed mi
noris aut vilius vendo. non tamen carioris vilioris dicendū eſt.
Quantulus a um: vt quantula noſtra vita eſt. non ꝓprie exponitur. i.
parua. Nam interrogatiue dr. ſed exponit̄ quātulū magna
Quaſi vero per ſtomachum ironiam ac deriſionem ponitur: vt ſcꝫ ac
videlicet. de quibus infra: vt ſic alios carpis. quaſi tu minime carpen/
dus eſſes. Therētius. Quaſi tu huius indigeas patris
Quatenus ſͣ quādo. vt quatenus denegat̄ nobis diu viuere relinq̄/
mus aliquid qđ nos bene vixiſſe teſtetur
Eatenus ꝛ quatenus ꝓ intantū inquantū ponunt̄ ꝛ exponunt̄. vt ea
tenus te amabo. quatenus te bn̄ agentē videbo
Aliquatenus eſt aliquātum vel aliqua ex parte
Quattuordecimus. quindecimus. quattuor centum. barbarum eſt.
latinum vero quartuſdecimus quintuſdecimus quadringenti
Que hora eſt. barbarum eſt. latinum quota hora eſt. Item q̄ꝫ coniun
ctio cum ſi coniunctione non iungit̄. bene autem cum ſic. vt ſicq̄ꝫ ꝛ cū

ita. vt itaqꝫ. pro nam interdum ponitur ſic. non ſolum nobis nati ſumus. ortuſqꝫ noſtri partem ſibi patria vendicat

Queſtus a queror. Inde conquero ſignificat querelam. ⁊ habet in datiuo ⁊ in ablatiuo ubus Cum autem venit a quero id eſt lucꝛ. Iñ cõquiro. tum habet in dictis caſibꝫ ibus

Quia ⁊ ꝙ cõpetunt cauſe efficienti. Quo ⁊ vt cõpetũt cauſe finali. vt non caſtigo te ꝙ odio te habeam ſed quo te meliorem efficiam ꝙ pro quia ⁊ quo pro vt exponuntur. Et ſepiſſime ꝙ pro quia. ⁊ econtrario pro ꝙ ponitur

Quidem trifariam id eſt tribus modis vtimur. diſcretiue exceptiue ⁊ completiue. Diſcretiue ad ſententias diſtinguẽdas quãdo ponit̃ tũc in priori clauſula quidem locat̃. ⁊ in ſecũda altera harũ vero vel autẽ. vt vnus quidem ſic dicebat. alter vero ſic

Quando vero quidem ponitur exceptiue affirmatur. tunc quidez in priori clauſula. In poſteriori vero exceptiua dictio locetur vt ſunt ſed tamẽ at attamẽ. verum verũtamen. ceterum. vt grãmaticus quidem es. ſed nõ elegãs tamen. Ille ⁊ quidem nunqꝫ cõiunguntur niſi huiuſmodi ſequatur exceptio ſic O primi quidem illi viri. ſed non ſatis erudití. ⁊ pro ii de is tunc ponitur illi. Expletiue ponitur. vt vulgari ſermone quidem in ſecunda clauſula poſito. ⁊ nulla predictarum dictionum ſequente. vt nemo eſt conſũmatus latinus. aut rarus. quod quidem magis reor

Quin pro imo vel potius capitur. vt quin tu hoc audi. Virgilius. Quin aſpera iuno conſilium in melius refert. Et capitur etiam pro quo minus. vt nulla eſt medicina quin moriaris. Etiam increpatiua vt quin barbariſare omitte. Interrogatiue pro cur capitur. vt quin iſtam male dicentiam compeſcis Componitur vt quinetiam quod ſignificat inſuper

Quindena duodena quarentena ⁊ ſimilia ſunt plane barbara

Quippe ẽt certe. ⁊ frequẽtiſſime cũ qui vel cũ iungitur

Quis compoſitum cum li qꝫ nam. piam putas. ſeruat s. vt quiſqꝫ quiſnam. Cũ vero aliis s remouet. vt cũ vis. quiuis cũ. cũqꝫ. vt quicunqꝫ cum dam libet. quidam quilibet

Quod ⁊ quid ſic differũt. quod adiectiuum ⁊ quid ſubſtantiuum eſt. Sic quoqꝫ eorũ compoſita Itaqꝫ li quod iungitur ſubſtantiuo ſub conueniẽtia trium. vt quod preceptum. Sed quid iungitur genitiuo. vt quid precepti. quid boni portas. Ideo male dicitur quid mirũ. quid bonũ ſed quod mirũ quod bonũ eſt dicendũ

Qui ablt̃ũs duobꝫ modis ponitur. vno modo interrogatiue ꝓ quomodo. vt qui ſcis id eſt quomodo ſcis. Alio modo poſtpoſita cum. vt

quo cum ambulas. id eſt cum quo
Quicquid ſit ſi ſignificat nominaliter bene dicitur. quicq̄d ſit ſciam
Sin aduerbialiter ponitur male d̄r, ſed vtcū[q]ꝫ dicendū erit. Ita dici
mus vtcū[q]ꝫ ſit, tolerabo
Quid pro in quo ſic ponitur. quid offendi
Quoad ꝓ quādo ⁊ quouſ[q]ꝫ. vt expectabo quoad redieris
Quoq̄ꝫ ⁊ aliquo ſ̄cant ad aliquā partem vel locū
Quo admiratiue at[q]ꝫ interrogatiue ponit̄ vt quo mihi fortuna ſi nō
conceditur vti. Quo pro minus. quo prout, ⁊ minus ꝓ nō exponitur
vt quo ſetius exponit̄ vt nō ſetius
Quis que quod pro tantus ta tum. ⁊ quantus ta tum eleganter po/
nitur. vt Jeſus que pietas ſua eſt id eſt quanta vel tanta. Is ea id eſt
tantus a um. ſicut quis ponuntur. vt ea ſiue tanta ſua pietas eſt
Item ea pietate eſt id eſt tanta. plus enim ſignificat quaſi diceretur ꝓ
ſua pietate
Quidā quiſquā q̄ſpiam aliq̄s differūt. ꝙ q̄dam certū ſ̄t. cetera ꝟo in
certū hominem vel in certam rem
Quilibet ⁊ quiſ[q]ꝫ ſic differūt. q̄libet particulare diſtributiū eſt. id ē q̄ſ
quis ⁊ vnum quemuis ſignificat. Quiſ[q]ꝫ vero eſt vniuerſale collecti/
uū. Ita[q]ꝫ quilibet homo currit. ſi de omnibꝫ intelligat̄. barbare dicit̄
Latine ꝟo ſi de vnoquo[q]ꝫ particulariter. Collectiue autem de omni
bus ſi intelligimus. quiſ[q]ꝫ dicendū eſt. vt do tibi quemlibet librorum
meorū ſi vnū tantū. ſed quem elegeris. Item do tibi quē[q]ꝫ librorum
meorū de omnibꝫ ſimul intelligo
Quilibet eīm ſi vniuerſale diſtributiuū eſſet nō iūgeretur cū vnus. vt q̄
libet vnus. q̄dlibet vnū. qđ tamē latiniſſime d̄r
Quod[q]ꝫ licet a dicetiīs ſit imperite ponit̄ aliquādo ſine ſubſtātiuo. vt
vnūquod[q]ꝫ cū vnūquid[q]ꝫ ſit dicendū
Quod[q]ꝫ ſ̄t vnumquod[q]ꝫ. vt nō quod[q]ꝫ p̄ceptorum elegantiꝫ pſeq̄
hoc opuſculo inſtitui
Quiſ[q]ꝫ ſuperlatiuo iungitur ⁊ poſtponitur. vt optimus quiſ[q]ꝫ. Et ſ̄cū
poſitiuo. vt quiſ[q]ꝫ pius. vt patuit ſupra in elegantijs orationū
Quot et tot ad numerum referuntur. ſed tantus et quantus ad quā/
titatem.
Quotannis ſiue menſibꝫ. i. ſingulis annis ſiue menſibꝫ
Quotennis ⁊ totennis. quoteni toteni nō legūtur
Qꝫ cōiunctio vitāda eſt. nam orō ſuppoſiti ⁊ appoſiti ꝙ precedente de
bet mutari in infinitiuū. vt gaudeo ꝙ ſtudeas. i. gaudeo te ſtudere. ꝙ
aūt. ⁊ ꝙ vero. ad diſtinctionē ſententiarū frequēter ponunt̄ vt ꝙ au/
tem ſcribas. vel quod vero petas

E in cõpoſitõe iteratõem ſignificat. vt redeo reuertoꝛ. Sed mul
ta cõpoſita ꝑ ſimplicibꝫ accipiunt. vt recido repugno reuinco. id
eſt cado pugno vinco. Item ſepe habẽt cõtrariã ſignificatõem ſimpli/
ciũ. vt retego id eſt quod tectũ eſt denudo

Recludo id ẽ qđ clauſum eſt aperio reuelo id eſt velatũ tollo

Recipio me in domũ id ẽ reduco. recept⁹ reductõem ſꝫ

Reus a re quam debet eſt dictus. vel ꝗ arguit debere

Recaluaſter ꝗ fronte caluus eſt. nõ toto capite

Reciduũ eſt renaſcẽs. vt pctã renaſcẽtia recidiua ſunt

Recolo eſt quaſi meditoꝛ ꝛ in mẽte tracto ꝓ recordoꝛ nũꝗꝫ repit

Refero. i. reportto. ſed cũ accõ. vt ad mgrm̃ libꝝ refero. Etiã eſt narra
re. ſed eſt cũ dtõ. vt hec tibi refero. Item eſt renũciare mãdata ab al/
tero data. ſed cũ accõ cũ ad mediãte. vt ad te hec refero. Etiã eſt in cõ/
ſultatõem fero. vt hec ad ſapiẽtes refero

Regiũ ꝛ regale differũt qꝛ regium dꝛ quod eſt vel fuit regis. Sed re
gale dicitur rege dignum

Reliquum pꝛo reſtat ponitur. vt abſolutis omnibus reliquum eſt cõ
cludere

Res varie ponit. vt res domeſtica. res familiaris. res vxoꝛia. res mili
taris ꝛ ſic in ſimilibꝫ. Res etiã vtilitatem ſꝫ vt hoc in rem tuam feci.
Ab re id eſt pͥter vtilitatem. impudicã rem hoc vocabulo circuimus.
vt iſte cupit habere rem cũ illa

Reciſco ꝓpꝛie eſt rem quã neſciebas poſtꝗꝫ geſta eſt ſcire ꝛ rẽ occultaꝫ
inopinatam inſperatamqꝫ cognoſcere

Retractare ſꝫ impꝛobare. Etiã eſt iteꝝ tractare ſed raro

Ridiculoſus ꝛ ridiculoſe nõ dicunt. ſꝫ ridiculus ꝛ ridicule

Rubrica ſꝫ rubꝛum coloꝛem. Iñ rubꝛicata. i. rubꝛo coloꝛe tincta. Et
rariſſime ꝓ eo ponit qđ latine titulus dicit

Rumoꝛ ꝛ fama ſignificant quendam ſermonem in populo ſine cer/
to auctoꝛe de re aliqua recenti ſiue bona ſiue mala. Item rumoꝛ cum
pꝛimo ſpargit. Et fama etiam dꝛ cũ ſermo rei diu inualuit. Itẽ famã
egregie deſcribit quarto eneidos. Uirgili⁹ dicẽs. Fama malũ quo nõ
aliud velocius vllũ Mobilitate viget

Al in ſingulari ꝛ maſculino ſꝫ vꝛbanitatẽ aut ſapientiã. Therẽ
tius. Qui ſalẽ haberet ꝗ in te eſt. In plurali ſꝫ iocos. ibi ꝫbaqꝫ
cum ſalibꝫ aſperioꝛa dedit. ſed pꝛo gule irritamẽto maſculini ꝛ neutri
generis reperitur plurali carẽs

Saluber ſiue vſitatiuus Salubꝛis eſt fere ſalutifer vel ſalutaris

Sane ſꝫ certe ꝛ iũgit poſitiuo. interdũ ſuplatiuo. vt ſane difficillimũ
Cum ita ꝛ vero iũgitur. vt ſane vero

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Sanies viuoꝝ fluens putredo. Tabes mortuoꝝ que fiat
Saragere eſt eorum qui pre ſe ferunt ſuã ſollicitudinē in periculo aut
in aliqua anxietate
Scaber aliud eſt q̄z aſper. loricã eñi aſperã vocam⁹. ſed vngues ꝛ den
tes ſordidi etiã ſi nõ tactu aſperi ſcabri dicũtur
Scaphiũ eſt vas ad aquã leuandã. vel ad mingendũ aptum
Scilicet ꝛ videlicet ẜcãt certe. Ponunẜ ꝓprie ꝑ amaritudinē quandã
cum deriſu permixtam. Aliquãdo expletiue
Scintilla dr̄ cum ardet. Fauilla autem extincta eſt
Scribo tibi ꝛ ad te dicitur
Scorpio venenoſum eſt aīal. Scorpius eſt ſignũ celeſte
Schola a ẜbo greco ſcholazo venit qḋ eſt vaco. qz vt dr̄. Feſt⁹ pompe
ius. Ceteriſq̄ʒ rebus omiſſis pueri vacare debēt liberalibus ſtudĳs
Scholaris pro diſcipulo barbarũ eſt· latinũ vero ſcholaſticus. ſʒ ſcho
laris eſt res ad ſcholam pertinens
Scurra eſt q̄ riſum ab audiētibꝫ nõ ſalua dignitate ꝑſone captat
Paraſitus aũt a para iuxta ꝛ ſitus grece id ē cibꝫ latine ꝛ eſt q̄ grã vē/
tris replendi oĩa ad volũtatē aſſentãdo loq̄tur
Secus te ſedeo nõ dr̄. ſed ſcḋm te.
Scḋm ẜt iuxta: vt ſcḋm naſum ē ocul⁹ Etiã eſt ꝓ vt ſcḋm me iudice.
Et eſt poſt; vt ſcḋm deum hoīes hoībus vtiles eſſe debēt. Itē ẜcat au
ctoritatem., vt ſcḋm euangelium
Sed ad alterius mentionē trãſitum facere denotat
Sementis eſt ſatio ſiue ſeminatio ſiue ſemen
Meſſis dr̄ tum ipſa meſſio. tum ſeges iam matura
Seges eſt nondũ demeſſa fruges coꝝ ſeminũ ex q̇bꝫ panis cõficitur.
Fruges quicq̇d ex fructu terre in alimoniã vertimus
Senecta. ſenectus. ſenium ſignificant etatem ſenilem. Iuuenta autē
iuuenilis eta ſz etiam frequentia iuuenum. Aliĳs placet ꝙ ſenecta e/
tas illa. ꝛ ſenectus congregatio ſenum
Senes dicuntur quantum ad primam eorum vitã ſenilem eo ꝙ ad
vſq̄ʒ ſenilem etatem vixerint. Veteres quantum ad publicum temp⁹
ꝙ alia etate vixerunt. etiam ſi ad ſenium non peruenerint. Vñ q̇dam
Iuniores fuerunt ſeniores veteribus. Antiqui magis veteres q̄z ſe/
nes dicuntur
Senſim idem eſt quod paulatim
Sententiã dicit cõſiliarius. ſed ſententiã fert iudex
Sepultus eſt quoquo modo conditus vel abſconditus. Humat⁹ ve/
ro dicitur humo contectus.
Serius a um, nõ eſt iocoſus. ſed verus ꝛ grauis. Inde ſerio aduerbi/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

um.ſed Serioſus ⁊ ſerioſe non dicuntur
Sero latinum eſt. De ſero vero barbarum
Seruio neceſſitatis eſt. Inſeruio voluptatis
Seruitus conditōis eſt cui opponitur libertas. Seruitium autē ipa
ſeruitus eſt. aut ſeruientis actio
Si pro quia indicatiuo iungitur. Si cōditionalis aliīs modis vt ſi
deus eſt animus. ſi ſeruaueris precepta. vt placet quibuſdā nunq̄ ſi ꝑ
nō exponitur. Etiam optantis aduerbium eſt p̄cedente. vt o ſi celum
rumperes ⁊ deſcenderes
Sic ⁊ ſicq̄ in ſitu differunt. Sic ponitur p̄ma parte clauſule. vt eam
nulla alia dictio antecedat. Sed ſicq̄ ⁊ prima ꝑte ⁊ ſecūda aliqua di
ctione p̄cedente. vt ſic factum eſt. factūq̄ ſic eſt
Silua eſt nomen generale ad nemus. ⁊ lucum. Saltus eſt inuia ſil-
ua nec tranſeuntibus peruia. Lucus religioſus locus manu cōſitus
Simul latinum eſt. Inſimul barbarum eſt. Simul pro et geminat.
vt hoc opuſculum edidi ſimul vt fructum ſtudioſis parerem. ſimul vt
meritum apud deum obtinerem. Et nō geminatur cum et ſimplo vel
geminato. ⁊ tunc pariter ſignificat
Simulare eſt fingere ſe eſſe quod non eſt. Diſſimulare fingere ſe non
eſſe quod eſt. Inſimulare eſt crimen ingerere vel incuſare. Itē inſimu-
latio eſt falſi criminꝭ incuſatio
Simultas eſt odiū latens d̄r a cōtrario qꝛ minime ſunt ſimul vel a ſi
militudine. ſimulata ad inuicem loquūtur
Simulat vel inſimulatq̄ ſignificat poſtq̄
Sin ⁊ ſi ſolo ſitu ſic differunt. Quādo eīn ſi ſi repetendum eſt. vbi du
orum fere oppoſitio eſt. tunc ſi in priori clauſula poſita. ſin in ſecunda
poſtulat. ut ſi me ſerio amas. Iuua. ſin minus omitte. Rariſſime au
tem ſin ponitur non precedenti ſi. iungitur autem cum aliter. alias ve
ro minus pro non. Imperiti autem Sin autem pro ſi non exponunt
quaſi in ſi. aut in autem includeretur negatio quod eſt falſum. Etiam
quidam ſi pro ſed ſi exponūt imperite
Synecdoche figura oratores rariſſime vtuntur. poete vero ſepiſſime
per accuſatiuum. hiſtorici per ablatiuum. vt oratorie dicitur. Caput
mihi dolet. poetice. caput doleo. hiſtorice autem capite doleo. pedibꝫ
egrotus non ambulo
Oratorie pedibus egrotis non ambulo
Sigillatim a ſigillis ſignanter. Singulatim a ſingulis eſt particula-
riter. Et ſingulatim quoq̄ dicitur.
Singulis quiſq̄ non d̄r. ſed ſinguli quiq̄
Siquidem eſt dictio cōpoſita ſignificat nam. vt dico iudeos plus q̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

ſicarios . plusq̃ parricidas eſſe. ſiquidem eſt atrocius parentē omniū icſum occidere q̃ ſuum proprium. Quando vero due ſunt dictiones facile eſt noſcere: vt ſiquidem verum eſt

Socer dr̃. non tamē ſocera. ſed ſocrus id eſt mater vxoris

Socius plerumq̃ eſt in periculis. in negocijs. ſerijſq̃ rebus arbitrio fortune ſubiectis. Sodalis vero in menſa. ſeu rebus leuioribus ⁊ proprie voluptuoſis dicitur

Solari eſt quē re amare. Releuare. Cōſolari aūt verbis

Solarium. Conſolatio idem. Solamen etiam. ſed magis poeticū ē

Soluendo ſum ſiue non ſum. ſignificat ſufficio vel non ſufficio pro eo quod pecunia vel remuneratione ſoluere debeo. ⁊ vt placet quibuſdā datiuum poſtulat licet non ſemper ponatur. interdum genitiuū nunq̃ actm̄: vt magiſtri doctrine ſoluēdo nō ſum

Somniū quo dormimꝰ Inſomniū qđ in ſomnis videmus. ſed inſomnia ſingulari ⁊ fēi gn̄is ſignificat vigiliam

Sono campanā nō dr̃. ſed pulſo. campana em̄ ſonat ſed homo cāpa/nam pulſat. Sono hoīem poeticum eſt

Sophiſta a ſophos ſapiēs. quaſi ſapiētis emulator

Sotular barbarꝝ eſt. Calceū latini dicūt

Spem capio ad te. Ducor in ſpem. idem eſt qꝫ ſpero vel ſperare incipio. Reſono in te ſpem. plus eſt q̃ ſperare

Spondere eſt idem cū polliceor. i. vltro ꝓmittere

Squalēs a ſqualore. i. ſordibꝫ. ſiue ſquama ſplendens

Sterno humi veſtes ramos Sterno humū floribꝫ ⁊ lectos tapetis

Stilus eſt inſtrumentū ſcribēdi. etiam ſermonis caracter

Stipēdiarius eſt q̇ nūmum ſoluit. ſtipēdiatus q̇ recipit

Strophium eſt delicatꝰ pāniculus ad nares tergendas

Studeo datiuo vel accuſatiuo iungitur: vt ſtudeo poetice vel poeti/cam.

Stufe barbarum eſt. latine vero dicūtur therme ſi tantū calefacimur aut balnea ſi lauamus

Stultus qui imprudens improuidus. ſed non inſipiens eſt. ⁊ dicit̄ a ſtupeo fatuus qui in dictis inſipiens eſt. inſulſus aio. ſtolidus qui ad naturam pecudum accedit

Suadere ⁊ diſſuadere in actu eſt. ꝑſuadere in effectu ē. i. ſuadendo inducere vel obtinere. Diſſuadere eſt cōtrariū ſuadere

Sub cōpoſita diminutōem fit: vt ſubridere etiam ponit̄ pro in: vt ſub idem tempus. ſub eandē horam. hoc eſt in eodem tempore. pro an̄: vt ſub oculis id eſt ante oculos

Subinde id eſt deinde vel ſtatim. vt cū lectionem audiui a magiſtro

ſubinde ſtudeo. Etiam pro Identidem ſiue frequēter cum quodā in/
teruallo ſignificat, vt ſi iter faciens ad comitem crebro reſpiciā, dicam
ſubinde reſpicio

Suburbanū in ſingulari dꝛ quelibet poſſeſſio. ſed in plurali ſine pro
nomine meus ⁊ tuus dꝛ vicus qui ſub vrbe ſtat

Succenſere in re graui. iraſci in re leui. Unde ſuccenſet amicus qui/
dem leſus

Suffragia ſunt in electionibꝫ voces. que quidem ſuffragia ꝓ auxilio ſe
pe ponūtur. Jn̄ dꝛ ſuffragoꝛ ꝓ auxiliū fero

Rafragoꝛ pro repugno

Sugillo eſt ſuffoco, detraho. carpo. accuſo

Sumo interdum eſt nimium ⁊ arroganter ſibi attribuere. vt id mihi
necꝫ ſumo. necꝫ arrogo

Sumo ſupplicium vel penam. i. nō in me ſed a me infligitur

Suparū lucrū eſt a ſupra dictū. ⁊ nūc pro camiſia. nunc pro velo po/
nitur. nec tamen ſuparus legitur

Supecias accm̄. ⁊ qn̄qꝫ ntm̄ pluralē habet. ſꝫ auxilium cū omnibꝫ ſo
bis p̄ſertim cum eo ⁊ fero iungitur

Super ſemꝑ requirit accm̄ pro ea ſignificatōe qua dꝛ fecit cōmentari
um ſuper logicā ⁊ nō ſuꝑ logica

Super ſupra ſubter ſic differūt

Supra denotat diſtantiā rei ad rem vt celum ſupra nos eſt

Super ſo notat loci ⁊ locati cōtiguitatē: vt ſuꝑ ſcabellū ſedeo

Supra tamē interdū etiā cōtiguitatē ſꝫ: vt ſupra terrā ambuloꝛ

Subter denotat cōtiguitatē locati cū locato: vt ſubter aquā nato

Supra etiā vltra ſignificat vt ſupra mediā noctē vł nocte ſuꝑ media
ſtudui. Jtē ſignificat in: vt ſuꝑ cenā id eſt in cena

Super omnes id eſt ante omnes alios hec quādoqꝫ comparatiuum et
ſuperlatiuū patiūtur

Superioꝛibus diebus ſcripſi. paucis annis me latinum feci. Et in fu
turo. paucis annis eram ſcripturus. Triduo aut ad ſummum quatri
duo me tibi ſatiſfacturum pꝛomitto. Non eſt ſic exponendum. Per
ſuperioꝛes dies ſcripſi. per paucos. per triduum. ⁊ per quatriduum
Sed intra ſuꝑioꝛes dies paucos triduū ⁊ quatriduū

Supplicium pena dicitur interdum pro ſupplicatione ponitur
Saluſtius. Non votis necꝫ ſupplicijs mulieribus deoꝛum auxilia
parantur ſed vigilando, agendo bene conſulendo pꝛoſpere omnia ce/
dunt.

Aberna eſt oīs officina vbi qd publico vſui efficit̄ aut venditur
Et nō ſolū officina vinaria, dicitur taberna

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Tacet qui loqui deſinit Silet qui nondum loqui incepit. Reticeo dolores. Obticeo quorum pudet

Tacitus q̄ tacet actiue. raro paſſiue. Taciturnus q̄ facile tacet.

Talis ⁊ qualis q̄uis ſibi reſpondeant. alterꝫ tamen creberrime ponitur raro vtrūqꝫ. vt talē dico bonū virū ſubaudi qualē intelligo. In p̄mis colēdus eſt deus qualis eſt alter nullus

Tandem ſignificat finaliter. vrgens quoddam habet cum interrogatione poſitū. vt quouſqꝫ tādem abutere patiētia mea detractor.

Tantiſper ſignificat tam diu. ⁊ poſtulat poſt ſe dum. pro donec. ſiue q̄diu. Et iungitur nunc cum indicatiuo. nunc cum coniunctiuo.

Therentius. Ego tantiſper te dici volo meum. dum id quod volo facis. Item Tantiſper in carcere recluditur dum de eius cauſa cognoſcatur.

Tantum abeſt illud aut vnum vt aut duo vt. poſt ſe habet vnuꝫ ſic tantum abeſt ab officio. vt nihil officio magis poſſit eſſe contrarium. Duo ſic Tantum abeſt vt meis officijs aliquam gratiam bonam mihi queſiſſe videar. vt multas etiam inuidioſas ſimultates ſubeundas eſſe intelligam

Temere vt incōſulte ſeu negligenter ⁊ ꝓprie ſignificat fere: vt haud temere eſt. i. nō ſine cauſa vel nō improuide

Teres rotundū atqꝫ in lōgitudinē vt ſagitta eſt

Tero eſt tempus per negligentiā cōſumo

Timeo tibi tanq̄ꝫ amico. Timeo te tanq̄ꝫ inimico

Titubare eſt pedibus nō valētis inſiſtere: vt. ſunt ebrij infirmi aut decrepiti. Transfertur ad aīm: vt quotiens verba ab animo diſſentiunt tunc homo titubat. Nutare eſt ꝓprie alicuiꝰ male ſoliditate molis ruinam minantis. Vacillare eſt alterno motu inconſtantē eſſe: vt naues vacue bacillant

Tua cauſa feci nō tui cauſa dicitur

Traijcio mare vel flumen id eſt tranſeo

Traijcio exercitum id eſt trans flumē. vel mare porto. aliquādo vltra q̄ꝫ cōiunctū: vt copias ⁊ rhodanū traiecti

Trans iūgitur nominibꝫ fluuiorū: vt trans iordanem. Raro vero alijs rebus: vt ſagittam trans puerum ieci. ſed vltra alijs rebus vt vltra montem

Tranſlatio tranſlataui barbarū eſt. latinū vero tranſfero. trāſtuli aut verto. Interpres non tranſlator

Treuge barbarum eſt. latinum vero inducie

Trenarus non trenara legitur. ⁊ eſt laconie ꝓmontoriū: vt hians adius ad inferos eſſe dicitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Triumphus dicitur ſolēnis pompa q̄ victoꝛibꝰ fiebat in vꝛbē redeūtibus. Trophеum quod in perpetuū victorie teſtimoniū in loco publico ſtatuebatur

Tritū pꝛeter ſuam generalē ſignificatōem ponit̃ pro vulgari cōſueto et vſitato: vt vetus tritumq̨ʒ eſt pꝛouerbiū

Aco iunctum datiuo ſignificat operam do, cum ablatiuo ſignificat carco

Uacat impſonale cure eſſe vel cōmodū eſſe ſ̃t: vt hoc diſcere vacat

Uale ꝛ valeant vere ꝛ pꝛopꝛie ſalutatio eſt, abeuntis ꝛ recedentis et abire ſiue recedere ſignificat: vt ſi deus talis eſt vt nulla gratia nulla hominum charitate teneatur valeat, hoc eſt non ille a nobis, ſed nos a ſe vale dicentes

Uale aūt ꝓ pereat male ponit̃: vt tamē quidā volūt

Ualitudo indifferēs vocabulū ſolo adiūcto diſcernendū: vt valitudini cōſulamus, medicū adhibeamus, ſ̃t infirmitatē. Sed valitudine bona fruimur, iam ſanitatem denotat

Ualde cū poſitiuo: vt valde doctus, aut v̄bo vt valde laudo

Uas vadis q̇ in alteriꝰ capitis ꝑiculo ſponſoꝛ eſt

Uadimonium eſt ſponſio ad certum diem ſiſtendi ſe ꝛ per ſe vel aduocatū comparēdi in iudicio. Obſes eſt qui alterius imperio ea conditione traditur: vt ſi datoꝛ obſidis a fide recedat, in obſidis coꝛpus recipiendi ius ſit

Ue ꝛ vel cōiunctiones hoc differūt, q̄ vel pꝛeponitur, ve poſtponitur

Uel ſ̃t valde, vt bellū vel maximū, ſignificat etiā vt vl̓ deo maximas ſemꝑ grās ago id eſt etiaʒ deo

Uenale ſ̃t rem venditioni expoſitū, ꝛ foꝛmatur a veneo ꝓ vendoꝛ

Uendibile aūt a vēdo ſ̃t rem que facile vendi poteſt

Uena eſt cōceptaculū ſanguinis mixti cōfuſi cuʒ ſpū naturali in quo plus ē ſanguinis ꝛ minus ſpūs. Arterea v̄o eſt cōceptaculū ſpūs naturalis mixti cōfuſi cū ſanguine, in quo plus ē ſpūs minus ſanguinis, motuq̨ʒ ſuo ꝛ pulſu habitū ꝛ modū febꝛiū ſignificat

Uenit puniendus nō eſt dicendū ſed eſt puniendus

Uenter dicitur qui ventū recipit ꝛ in totum coꝛpus alimenta vite miniſtrat

Uterus eſt mulierū in quo cōcipimur Aluus receptaculū vbi ſoꝛdes ſunt ꝛ defluunt

Uereoꝛ caueo, mutuo, timeo ꝛ ſimilia, idē efficiūt, vel cū negatiōe, vt vereoꝛ ne veniat, vel ſine ea, ſicut timeo vt veniat Caue dubites quin verū ſit. Uereoꝛ quoq̨ʒ poſt ſe poſtulat nō an, ſed ne, Male nāq̨ʒ d̓r, Uereoꝛ an ita doctus ſit futurus, ſed dicendū ne

Verecūdia eſt honeſtus timor ignominie ꝛ probri ſubeūdi Pudor ſa
pientis maleqꝫ facti. Stupor ſtulti eſt
Uero ꝛ autem ad diſtinguendas ſententias expletiue ponuntur ali/
qua ſemꝑ dictione ꝑcedente. Uero iūgitur cū neqꝫ. tum age. ſane. iā
eñ. at Jllis precedētibꝫ vt neqꝫ vero. Autem cum nō. ſed eo preceden
te iungitur: vt non autem mentior ꝛ vero quoqꝫ. ſed nō poſtpoſito ſic.
Sum tibi amicus. aſſentator vero non
Uerba dare eſt ꝟbis decipe: vt ſenibꝫ dare ꝟba eſt difficile
Uerba ad rem cōferre eſt ea q̄ dicūtur facto aggredi
Uerberare eſt verbere cedere. Flagellare flagello quod ſarmentorum
ſummitas proprie. eſt caſtigare fuſte. pulſare a pello quod eſt percutio
et ferio dictum eſt. multis actibus grauibus vehementiuſqꝫ ꝑcutere
Uerna ſeruus ē domi noſtre natus. i. ex ancilla noſtra
Uernaculus a um eſt domi noſtre vel in nrā patria natꝰ Jn lingua ꝟ/
nacula que vulgo materna dicitur
Uerſus nō ꝑ metro tm̄. quin etiā ꝑ linea improuiſa dr: vt hec pagel/
la vſqꝫ ad quattuor ꝛ triginta ꝟſus cōtinet
Uerſutus eſt cuius mens celeriter ꝟſatur. Callidus ꝟo cuius tanqꝫ
manus ope cōcaluit. ſic animus vſu
Uesper maſculinū neutrum eſt
Ueſꝑ ꝛ veſperi nominaliter barbaꝝ eſt
Ueſtigare inueſtigare nō ſolū eſt q̄rere. ſed etiam inuenire vt nihil eſt
tam difficile qn querendo inueſtigari poſſit
Uiaticū non eſt via. ſed pecunia vel aliquid inſtar pecunie in itinere
faciēdo adiunctum ſignificat
Uiuere ꝑ quo ornate dr vitā agere etatem degere
Uices ſiue vicem reddo. viceuerſa. per vices decem vicibꝫ dicit. Sed
pro hac vice nunc. ſemel dicitur. pro duabus vicibus bis. pro tot vici/
bus totiēs dicitur
Uicem doleo vix cum alio iungitur verbo. Refero mentem ad vicez
tuā. ſiue tibi condoleo nō dicūtur
Uicinia ſignificat omnes qui eundem vicum incolunt
Uicinitas non homines. ſed propinquitatem proprie vicinorum abu
ſiue aliarum rerum
Uiciſſim inuicez. mutuo apud grauiſſimos auctores rariſſime in hāc
ſignificatōem accipiūtur. qualis eſt viciſſim ſe laudant inuicē ſe amāt
mutuus amor. proprie em̄ apud illos accipiūtur pro ſecundo loco vel
ediuerſo. vel econtrario. vel pro reſpondētur: vt bonus virtutē popel/
lus viciſſim fortunam amat
Uiciſſim aliquid facere eſt id per vices facere: vt chorus viciſſim can/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

rat cū vna pars cantat. ⁊ alia ſilet. ⁊ ecōtrario. Itaq̄ ſi q̄s dicat ama/
mus nos inuicem perinde eſt acſi diceret. Amo te dū tu nō amas me
et tu amas me dum non amo te

Videtur inepte vſurpatur ⁊ agreſte. Mihi non videtur ꝙ bene loq̄/
ris non videtur tibi quod bene faciam. vobis videtur ꝙ male loqui/
mur. ita nobis videtur ꝙ male loquimini. videtur mihi ꝙ iſti bene do
ceant. Erudite vero ſic dicendum eſt. Non videoꝛ mihi videre ꝙ tu
bene loqueris. etiam iſta coniunctione ꝙ remota. Tu non videris mi
bi bene loqui. ſicut vobis videmur male loqui. ita vos videmini. Il/
le videtur tibi bene facere iſti videntur mihi bene docere. videoꝛ mihi
videre.

Vigilare eſt pernoctare. Excubare die aut nocte: vt ſupꝛa Lucubꝛa/
re. Iñ lucubꝛatio. Lucubꝛatiūcula res vigilatōe facta

Vendicare eſt aliq̄d ſibi ꝓpꝛiū facere. ⁊ ſuꝑ eſſe dicere

Virtuoſus ꝓpꝛie ē bonus vel ſtudioſus. nō plen⁹ ꝟtute eſt

Vituꝑamus mala· ſed vitio damus etiā bona

Vituperiū nō dicitur ſed vituperatio

Volitare potius q̄ꝫ volare latiniſſimi dicūt

Volutare ē cogitare ⁊ perquirere: vt hec mecū voluto

Ullus q̄ꝫuis idem ſignificet cū aliq̄s. differt tamen ab eo. quia nūq̄ꝫ
ponitur niſi cū negatione: vt non eſt vllus beatus Aut cōiunctiue aut
interrogatiue. aut dubitatiue

Ulcus ꝑ ſe naſcitur. Uulnus patens eſt

Ultro citroq̄ꝫ in mutuis factis dictiſq̄ꝫ vtimur: vt vltro citroq̄ꝫ in pꝛe
lio cōcurſum eſt. clamatū eſt

Ultro ⁊ ſpōte differūt. Ultro eſt quaſi ſine requiſitōe: vt vltro ad me
venit nō vocatus. Sponte eſt meo aut ſuo cōſilio

Un⁹ ⁊ alter h̄ ē duo Unuſquiſq̄ꝫ poſitiuo iūgit̄ vt vnuſquiſq̄ꝫ bonus.

Unus ⁊ ſolus gtō iūgunt̄: vt vn⁹ ſiue ſolus oīm ſiue ex oībus

Unde dictio admiratiue ac interrogatiue ponitur. ſicut dictio quo vt
vnde mihi animū. ſuꝑple putes eſſe

Undeuiginti id eſt vno dempto de viginti. Undetriginta

Duodeuiginti id eſt duobus demptis ⁊ ſimiliter per denarios nume
ros aſcendendo

Uri aduri peruri de aqua gelu. frigoꝛe. vento dici poſſunt. non autē
comburi. Comburi ſi dicatur igni fruſtra additur. cum nihil niſi ab ig
ne comburatur.

Uſu venit id eſt contigit

Uſurpare pꝛo vi rapere. tenere aut abuti. vulgus ſumit cū ſignificat
vn. ⁊ tam dicto q̄ꝫ facto ⁊ in bonā partem

Vſqꝫ ſignificat in loco. ꝛ ad locū. vt nec vero vſquā diſcedo
Vſqꝫ ꝑter ſuam generalē ſignificatōem valde ſignificat
Vſqꝫ adeo ꝛ eouſqꝫ ꝓcedant intantū ſequēte vt hoc pacto
Vſqꝫ adeo miſeri ſumus. vt nobiſipſis nō ꝓuidemus. Item ſiue vt ſic
Vſqꝫ adeo voluptatibꝫ laboramus dei iudiciū nō timentes
Vſqꝫ nō expreſſum ſepe ſubintelligitur in hūc modū· vt fides chriſtia/
na ad hoc tēpus atqꝫ in eternū duratura eſt
Vſqꝫquaqꝫ ſignificat longe lateqꝫ
Ut ſicut vti. velut quaſi. tanqꝫ ceu. in hoc differunt ꝙ tria prima ſimi
litudinem repreſentant. quattuor vltima imaginem innuunt. Rep/
ſentant enim imaginem id eſt non ipſam plane veritatem· Nam cū di/
co tanqꝫ vel quaſi? leo iraſceris. metaphora eſt. vbi te leonem dico Sꝫ
tu paſceris ſicut vel ſicuti leo. comparatio eſt. vbi te leoni ſimilem eſſe di
co. Ceu patuit ſupra
Ut ſꝫ etiā vtinā ſi ſic. vt inuidos dij deeqꝫ oēs ꝑdant
Uti pro vt. ꝛ vtrūqꝫ ꝓ ꝙ interdū exponitur
Utvt ſignificat quomodo
Utpote ſꝫ certe vel qm̄. ꝛ ponitur ſicut quippe de quo ſupra
Ut plurimū barbaꝛꝛ eſt. latinū ꝟo frequēter
Ut pro quippe ſiue vtpote. accipitur cū relatiuo poſitū ſic vt non potui ad
maiora aſpirare. vt q mihi aduerſam habui fortunā bonis emulam.
Ut ꝛ ita ſuꝑlatiuos. duplicant ſic. vt quiſqꝫ doctiſſimus eſt, Ita opti
mus componere debet
Ut cum niſi Et niſi ſine vt. ſeruiūt ad auxeſim elegantē ſic. Nō petit
accuſatus vt abſoluatur. niſi etiam innocens ꝛ laudandus iudicetur
Item niſi ſine. vt ſic ponitur. Nā ꝙ ad ea q̄ nobis inuidi obijciunt niſi
gloria digna ſunt. fateor eas defendi nō poſſe
Uter de duobus. Quis de pluribus a duobus dicitur. Ideo vter cō/
paratiuum ꝛ quia ſuperlatiuum poſtulat. ſicut vtra manus fortior ē.
Quis digitorum fortiſſimus. Uter poſt ſe latine poſtulat vtrum. vt
querendo vter vtro ſit prior. Item vter quando componitur cum ly
qꝫ. vel quando ly cum ei preponitur. tunc non vtrum ſed alterum po/
ſtulat ſic vterqꝫ amamus alterum Item cum vterqꝫ alterum amet. ſit
vt vterqꝫ amet. Neuter ſicut vter ſic ordinatur. cum vterqꝫ amabit
neuter alteri officiet Maleitaqꝫ dicitur. neuter neutri nocuit. ſed neu
ter alteri dicendum. Illud vero. vterqꝫ vtriqꝫ eſt cordi poeticū eſt
Uti eſt gratia alterius rei. Frui nullius rei gratia qui fruitur quieſcit
et eſt contentus. qui vtitur nunqꝫ eſt contentus. vtor ſtudio. vt ex hoc
poſtea aliquid emolimenti vel honoris percipiam. Fruor bonis me/
is. hoc eſt voluptatem. delectationemqꝫ percipio. quare idē ſunt frui

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

delectari ⁊ voluptatem capere
Utor pro frui interdū dicimus. A fruor fretus q̇đ nō vſum vt vulgꝰ
ſit ſeđ cōfuſum ſignificat
Utor relatum ad perſonam ſignificat cōuerſari. vt amico familiariſſi
me vtor. Inde vſus pro conuerſatione. vt cum bonis eſt mihi vſus h̄
eſt conuerſatio familiaritas ⁊ conſuetudo

¶ Et hec de elegātijs terminorū ad p̄ſens ſufficiunt.

¶ Elegātiarum precepta orationum de latinis
orationibus ornate componendis. necnon prece
pta elegantiarum terminorum breuiter ex Lau
rentio de valla ⁊ aliorū dictis collecta feliciter fi
niunt. Impreſſum eſt hoc opuſculum Dauētrie
Anno dñi. M. CCCCC. iiij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
226 E 32